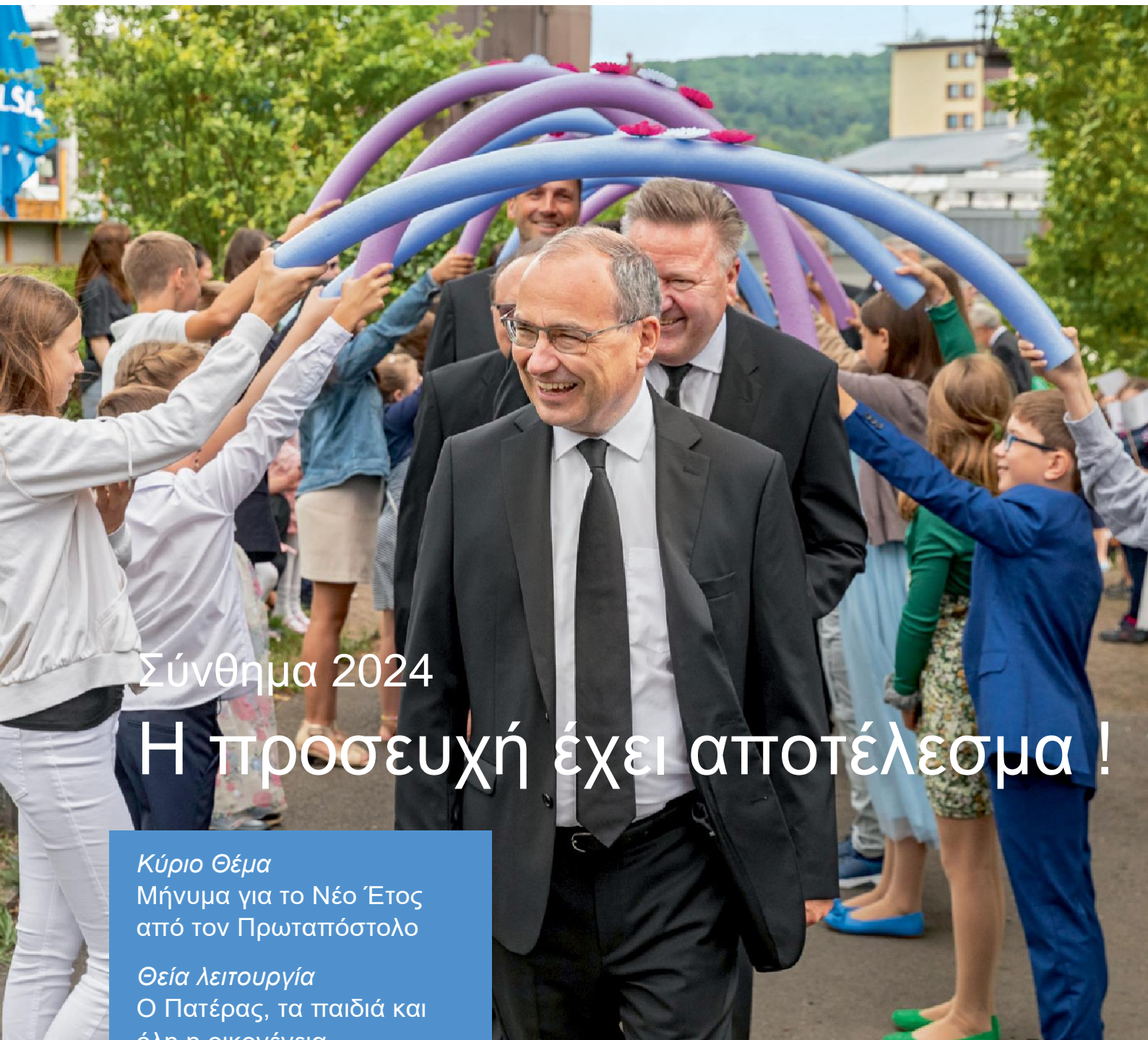

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2024/GR

Σύνθημα 2024

Η προσευχή έχει αποτέλεσμα!

Κύριο Θέμα

Μήνυμα για το Νέο Έτος
από τον Πρωταπόστολο

Θεία λειτουργία

Ο Πατέρας, τα παιδιά και
όλη η οικογένεια

Διδασκαλία

Εκλογή και κλήση
σε αξίωμα

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο θέμα

3 Η προσευχή έχει αποτέλεσμα !

■ Θεία λειτουργία

4 Ο Πατέρας, τα παιδιά και όλη η οικογένεια !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

10 Ζήτημα σχέσης !

■ Επίσκεψη στην Ασία

12 Όταν ένα μεγάλο πλήθος γίνεται ένα μικρό ποίμνιο !

■ Επίσκεψη στην Ασία

14 Απαρνηθείτε για τον Θεό και θα λάβετε τα πάντα !

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Ο Ελισσαιέ θεραπεύει τον λεπρό Νεεμάν !

18 Στο σπίτι της Κίμπερλυ, στο Παραμαρίμπο (Σουρινάμ) !

■ Διδασκαλία

20 Εκλογή και κλήση σε αξίωμα !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Παίρνοντας το μέλλον στα χέρια μας !

26 Η εθελοντική δέσμευση βοηθά να προστατευτούν τα παιδιά !

27 Υπηρεσία και βασιλεία μαζί με τον Χριστό – για τα παιδιά και τους νέους !

28 Κανένα μονοπάτι δεν είναι πολύ μακρύ !

30 Συνδυασμός μάθησης και πίστης !

32 Νέα από την Ελλάδα !

Επίσκεψη αδελφών υπηρεσίας στην Κωνσταντινούπολη

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Σπησιόχρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Η προσευχή έχει αποτέλεσμα !

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Ανεξάρτητα από αυτό που ζούμε, υπάρχει μια πηγή δυνάμεων, που είναι συχνά υποτιμημένη: Η προσωπική μας προσευχή! Μπορούμε να είμαστε πεπεισμένοι ότι η προσευχή μας θα εισακουέται και θα έχει αντίκτυπο.

Και αυτό είναι επίσης το σύνθημά μας για το έτος 2024: Η προσευχή έχει αποτέλεσμα !

Πρότυπό μας είναι, όπως πάντα, ο Ιησούς Χριστός. Είχε στενούς διαλόγους με τον Πατέρα του. Προσευχήθηκε για τους δικούς του και εξακολουθεί να είναι ο διαμεσολαβητής μας μέχρι και σήμερα. Η προσευχή του είναι εξ ίσου αποτελεσματική και στις μέρες μας. Είθε η προσευχή να είναι και για εμάς, μια πηγή παρηγοριάς, σιγουριάς και βεβαιότητας για το έτος που διανύουμε.

Ποια είναι τα αποτελέσματα της προσευχής;

- Η προσευχή μας καθιστά ευγνώμονες.
- Η προσευχή μας κάνει ελεήμονες.
- Η προσευχή μας καθιστά ισχυρούς.
- Η προσευχή εξαγαρίζει.
- Η προσευχή ενώνει.

Για να έχει αντίκτυπο η προσευχή μας, οφείλουμε να προσευχόμαστε όπως μας διδάσκει ο Ιησούς.

Από την μία πλευρά η ζωή μας στην προσευχή οφείλει να είναι συνεχής και ειλικρινής επίσης. Από την άλλη πλευρά, οφείλουμε να προσευχόμαστε στο όνομα του Ιησού, δηλαδή να θέτουμε στο επίκεντρο την αιώνια σωτηρία.

Θέλουμε επίσης να αναζητούμε την από κοινού προσευχή, στους κόλπους της κοινότητας, της οικογένειας και του ζεύγους.

Φωτό : Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Εύχομαι σε όλους ένα έτος 2024 πλήρες από ευλογία και μια ζωή ενισχυμένης προσευχής.

Σας απευθύνω, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τους αδελφικούς μου χαιρετισμούς.

Ζαν Λυκ Σβάνιντερ

Ο Πατέρας, τα παιδιά και όλη η οικογένεια

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Καναδά

Στις 18 Ιουνίου 2023, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ επισκέφτηκε την κοινότητα του Χάλιφαξ (Καναδάς)

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είναι πραγματικά μια μεγάλη χαρά να εορτάζουμε σήμερα μεταξύ μας αυτή την θεία λειτουργία. Είμαι ευτυχισμένος και χαρούμενος για την κοινότητα που μπορούμε να είμαστε εδώ μαζί, στην εκκλησία σας. Είναι βέβαιο ότι και σήμερα θα βιώσουμε την εμπειρία της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Διαπιστώνω ότι το σημερινό εκκλησίασμα θα πρέπει να είναι λιγότερο αριθμητικά από την περασμένη Κυριακή: Είμαστε σίγουρα μερικές χιλιάδες λιγότεροι πιστοί από ό, τι στη Ζάμπια. Αλλά, μην ανησυχείτε:

Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος δεν εξαρτάται από τον αριθμό των ακροατών ή τον αριθμό των ομιλητών. Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος βρίσκεται στην εξουσία και τη δύναμη του Θεού να απευθύνεται ιδιαίτερα σε κάθε άτομο με ένα προσωπικό μήνυμα για τον καθένα.

Α' Ιωάννου 3 : 1

« Δέστε τι είδους αγάπη έδωσε σε μας ο Πατέρας, ώστε να ονομαστούμε παιδιά του Θεού. Γι' αυτό ο κόσμος δεν μας γνωρίζει, επειδή δεν γνώρισε αυτόν ».

Είτε υπάρχουν δύο, είτε υπάρχουν είκοσι χιλιάδες πρόσωπα: Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος είναι η ίδια. Θα απευθύνεται στον καθένα, στην παρούσα κατάσταση του, θα του λέει αυτό που περιμένει ο Θεός από αυτόν και θα του δίνει τη δύναμη, να το κάνει. Αυτή είναι η δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Είμαι βέβαιος ότι και σήμερα θα βιώσουμε την εμπειρία αυτής της δύναμης.

Έχουμε σήμερα ένα βιβλικό λόγο, από την Α' Επιστολή του Ιωάννη. Είναι μια ιδιαίτερη Επιστολή· στην πραγματικότητα είναι ένα είδος προειδοποίησης προς τους πιστούς της εποχής κατά των ψευδοπροφητών. Η Αγία Γραφή δεν εξηγεί περί τίνος πρόκειται ακριβώς. Φαίνεται ότι υπήρχαν μερικοί ψευδοπροφήτες που δεν πίστευαν στην θεϊκή φύση του Ιησού. Οι Απόστολοι και οι συνεργάτες τους έπρεπε να καταπολεμήσουν αυτές τις ψευδοδιδασκαλίες. Δεν ξέρουμε περί τίνος επρόκειτο ακριβώς, επειδή οι άνθρωποι αυτοί απλώς εξαφανίστηκαν μετά από λίγο και δεν ξέρουμε, ούτε σήμερα, ποια ήταν ακριβώς η διδασκαλία τους. Στην πραγματικότητα και αυτό επίσης είναι ένα καλό μάθημα. Κανείς δεν ξέρει τι ήταν πραγματικά, αλλά το αληθινό Ευαγγέλιο διατηρήθηκε.

Το τι σημαίνει αυτό για εμάς σήμερα, εξηγείται πολύ απλά: Ακόμη και σήμερα, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θέλουν να μας εξηγήσουν τι λέει το Ευαγγέλιο και πως οφείλουμε να το κατανοήσουμε. Ωστόσο, είμαστε Νεοαποστολικοί χριστιανοί και πιστεύουμε ότι ο Θεός απέστειλε τους Αποστόλους του για να διακηρύττουν το Ευαγγέλιο με ένα αληθινό τρόπο. Αυτή είναι η πίστη μας. Γι' αυτό ακολουθούμε το κήρυγμα των Αποστόλων, για να είμαστε προετοιμασμένοι για την επιστροφή του Χριστού. Δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε. Κάνει τα πράγματα πιο εύκολα.

Την εποχή εκείνη, επρόκειτο για την φύση του Ιησού Χριστού. Τα πρόσωπα αυτά δεν είχαν αποδεχθεί όλα τα μηνύματα του Ιησού Χριστού και ένα από τα πιο σημαντικά μηνύματα του Κυρίου ήταν ότι αποκάλυψε τον Θεό ως Πατέρα. Αντιστρόφως, μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός αποκαλύφθηκε ως Πατέρας, διαμέσου του Ιησού Χριστού. Ο εβραϊκός λαός είχε μια διαφορετική αντίληψη του Θεού. Όταν ήλθε ο Ιησούς, τους είπε: «Όχι, ο Θεός είναι ο επουράνιος Πατέρας σας».

Ξέρω ότι αν το πω αυτό, θα υπάρξει αμέσως κάποιος αντίλογος: «Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός είναι ένας άνδρας;».

Όχι, ο Θεός δεν είναι άνδρας, ούτε γυναίκα. Είναι πολύ επάνω από την ανθρώπινη φύση. Ο ψαλμωδός λέει ότι φροντίζει τους δικούς του, ταυτόχρονα, όπως ένας πατέρας και όπως μια μητέρα.

Ο Θεός είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων, επειδή τους δημιούργησε και έχει εξουσία επάνω στη δημιουργία του και στα πλάσματά του. Αυτή είναι η πρώτη σκέψη. Είναι ο Πατέρας επειδή είναι ο συντάκτης της ζωής.

Ο Ιησούς επίσης, περιέγραψε τον Θεό ως τον Πατέρα μας, επειδή όλοι οι άνθρωποι μπορούν να του μιλούν όπως σε ένα πατέρα. Ο Ιησούς εξήγησε στους ανθρώπους ότι ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες τους και φροντίζει γι' αυτές. Ο Θεός φροντίζει όλους τους ανθρώπους. Κάθε ανθρώπινο ον μπορεί να απευθύνεται προς αυτόν, όπως σε ένα πατέρα. Ο Ιησούς είπε ότι ο Θεός κάνει να βρέχει για τους δίκαιους και τους αδίκους και κάνει τον ήλιο να λάμπει για τους καλούς και τους κακούς (βλ. Ματθαίος 5:45). Είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων. Είναι κάτι πολύ σημαντικό και ο Ιησούς το εξήγησε ακόμη περισσότερο.

Περιέγραψε τον Θεό ως ένα στοργικό Πατέρα, γεμάτο από συμπόνοια για τον αμαρτωλό άνθρωπο. Γνωρίζετε την ιστορία: Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να ζει σε κοινωνία με τον Θεό. Ο Αδάμ και η Εύα αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τον Θεό. Απομακρύνθηκαν από αυτόν. Ο Θεός είναι ένας στοργικός Πατέρας γεμάτος συμπόνοια. Θέλει όλοι οι άνθρωποι να επιστρέψουν σε αυτόν. Ο Παύ-

λος λέει ότι τους περιμένει όλους – αυτούς που είναι μακριά και αυτούς που είναι κοντά – και θέλει να τους σώσει. Είναι ο Πατέρας.

Ο Θεός είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων. Αλλά, όσοι δεν πιστεύουν, όσοι – όπως το λέει εδώ – δεν τον έχουν αναγνωρίσει, εκείνοι που δεν έχουν αποδεχθεί τον Ιησού, αυτοί που παρεξηγούν το μήνυμα του Ιησού, έχουν μια άλλη κατανόηση του Θεού και των ανθρώπων. Γι' αυτούς, ο Θεός είναι ο κριτής που περιμένει την τελευταία Κρίση για να τιμωρήσει όλους τους φρικτούς αμαρτωλούς. Παραδόξως, είναι πολλοί οι χριστιανοί που το πιστεύουν αυτό ακόμη. Έχουν ξεχάσει το μήνυμα του Ιησού Χριστού, ο οποίος περιγράφει τον Θεό ως το στοργικό Πατέρα που θέλει να σώσει όλους τους ανθρώπους.

Ο Ιησούς περιέγραψε τον Θεό ως ένα στοργικό Πατέρα. Μέχρι σήμερα, πολλοί χριστιανοί αντιμετωπίζουν τον Θεό σαν είδωλο. Νομίζουν ότι μπορούν να εξαγοράσουν τον Θεό. Σκέπτονται ότι, φέρνοντας αρκετές προσφορές, κάνοντας το σωστό, είναι δυνατόν να αγοράσουν την χάρη και την ευλογία του. «Εάν είσαι καλός με τον Θεό, θα είναι και αυτός καλός μαζί σου, εάν δεν είσαι, ούτε και αυτός θα είναι». Τον μεταχειρίζονται ως ένα είδωλο. Του φέρνουν τις προσφορές τους και λένε: «Είμαι υπάκουος, άρα να είσαι καλός μαζί μου!». Αυτή δεν είναι η εικόνα του Θεού του στοργικού Πατέρα. Είναι κάτι άλλο.

Άλλοι – σε αυτούς συμπεριλαμβάνεται και ο κύκλος των χριστιανών – θεωρούν ότι ο Θεός είναι ο μεγάλος βασιλιάς που πρέπει να βασιλεύει σε όλο τον κόσμο και να τοποθετήσει σε τάξη τα προβλήματα αυτού του κόσμου και της κοινωνίας. Ορισμένοι μάλιστα, σκέπτονται ότι καλούνται να βοηθήσουν τον Θεό για να το κάνει αυτό. Θέλουν να κυβερνήσουν τον κόσμο στο όνομά του και με την εντολή του, όπως ο βασιλιάς του Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη.

Ο Ιησούς είπε: «Η βασιλεία μου δεν είναι του κόσμου αυτού. Ο Θεός θέλει να μας σώσει, να μας απελευθερώσει από αυτό τον κόσμο. Αλλά, δεν είναι αυτός ο ρόλος του Θεού, να βασιλεύει στον κόσμο. Δεν τον ενδιαφέρει αυτό».

Ο Θεός είναι ο στοργικός Πατέρας μας. Αγαπά όλους τους ανθρώπους, θέλει να τους σώσει όλους και η σωτηρία του βρίσκεται στην αιώνια ζωή.

Ο Θεός αγαπά όλα του τα παιδιά με την ίδια αγάπη

Όσοι δεν πιστεύουν πραγματικά στον Ιησού Χριστό ή έχουν παρεξηγήσει το μήνυμά του, σκέπτονται επίσης ότι ο Θεός είναι πολύ επιλεκτικός στην αγάπη του και κάποιους τους αγαπά περισσότερο από τους άλλους, ανάλογα με την καταγωγή, τη συμπεριφορά, την θρησκεία ή την πίστη τους. Σίγουρα δεν είναι αλήθεια αυτό! Όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά του Θεού και τους αγαπά όλους με την ίδια αγάπη. Θέλει να είναι όλοι μαζί του στην αιωνιότητα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι οι άνθρωποι επωφελούνται από την αγάπη του. Είναι κάτι άλλο, επειδή πρέπει να κάνουν κάτι για να επωφεληθούν από την αγάπη του Θεού. Ο Θεός δεν κάνει καμία διάκριση. Τους αγαπά όλους, τους αμαρτωλούς, όπως και τους δίκαιους. Τους αγαπά με την ίδια αγάπη. Είναι ο Πατέρας και οι άνθρωποι είναι τα παιδιά του.

Ορισμένες φορές οι άνθρωποι σκέπτονται ότι αν κά-

ποιος ευημερεί, αυτό σημαίνει ότι ο Θεός τον αγαπά και τον ευλογεί· αν ασθενεί ή είναι φτωχός, κάτι έχει κάνει λάθος και ο Θεός τον απορρίπτει. Κι αυτό είναι μια ανοησία! Ο Θεός αγαπά όλα του τα παιδιά, με την ίδια αγάπη. Ακόμη και αν δεν συμπεριφέρονται σωστά, δεν θα τα τιμωρήσει. Αν είσαι φτωχός δεν σημαίνει ότι σε απορρίπτει ο Θεός και εάν είσαι πλούσιος, αυτό δεν σημαίνει ότι είσαι ευλογημένος από τον Θεό. Κάποιες φορές συμβαίνει το αντίθετο. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά του Θεού και ότι δεν είναι στο θέλημά του να τιμωρήσει ή να καταδικάσει τους αμαρτωλούς. Πράγματι, μερικές φορές οι άνθρωποι θεωρούν ότι έχουν το δικαίωμα να σκέφτονται ότι έχουν λάβει από τον Θεό, την αποστολή να τιμωρούν τους αμαρτωλούς και να καταδικάζουν εκείνους που δεν είναι όπως θα έπρεπε να είναι. Θέλουν να ενεργούν στο όνομα του Θεού για να τιμωρούν και να καταδικάζουν τους αμαρτωλούς.

Σίγουρα δεν είναι αυτό το θέλημα του Θεού! Είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων και τους αγαπά όλους. Θέλει να τους σώσει, όχι να τους τιμωρήσει. Η εικόνα αυτή του Πατέρα και των παιδιών έχει μια μεγάλη σημασία· αλλά θα πρέπει να την κατανοήσουμε στο φως του Ιησού Χριστού, τότε γίνεται σαφής και ξεκάθαρη. Όσοι δεν έχουν καταλάβει το μήνυμα του Ιησού Χριστού, οριστικά και σίγουρα έχουν μια λανθασμένη κατανόηση.

Ο όρος «παιδί του Θεού» έχει επίσης μια πνευματική διάσταση: Παιδιά του Θεού είναι οι αναγεννημένοι από νερό και Πνεύμα. Έχουν γίνει συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού, κληρονόμοι της αιώνιας ζωής. Αυτή είναι μια άλλη διάσταση του ποια είναι τα παιδιά του Θεού. Ο όρος παιδιά του Θεού περιγράφει αυτούς

που έχουν λάβει όλα τα μυστήρια, που πιστεύουν στην αληθινή διακήρυξη του Ευαγγελίου και εστιάζουν τη ζωή τους στην επιστροφή του Χριστού.

Το να είναι κάποιος παιδί του Θεού και να κληρονομήσει την αιώνια βασιλεία δεν είναι μόνο θέμα μυστηρίων. Όχι, είμαι παιδί του Θεού σημαίνει ότι έχω λάβει όλα τα μυστήρια, πιστεύω στην αληθινή διακήρυξη του Ευαγγελίου και εστιάζω τη ζωή μου στην επιστροφή του Χριστού. Αυτό είναι ένα αληθινό παιδί του Θεού. Η Βίβλος λέει ότι τα παιδιά του Θεού φέρουν το όνομα του Πατέρα και του Υιού και το εξαγιάζουν με τη συμπεριφορά τους. Κάνουν πράξη τη δικαιοσύνη και την αγάπη προς τον πλησίον. Ένα αληθινό παιδί του Θεού εμπιστεύεται τον Πατέρα του, ό, τι και να συμβαίνει. Ο Παύλος λέει: «Αββά! Πατέρα!». Ήθελε έτσι να εκφράσει: «Θεέ είσαι ο Πατέρας μου, σε εμπιστεύομαι!». Αυτή είναι η αληθινή θεϊκή υιοθεσία!

Ένα τέτοιο παιδί του Θεού ζει στην ελευθερία. Τι σημαίνει αυτό; Η Αγία Γραφή λέει ότι εκείνοι που αφήνονται στο Άγιο Πνεύμα για να τους καθοδηγήσει είναι αληθινά παιδιά του Θεού. Είναι ελεύθερα. Αυτή η ελευθερία των παιδιών του Θεού – επιμένω σε αυτό το σημείο – σημαίνει ότι δεν ωθούνται από την ανθρώπινη φύση τους. Η συμπεριφορά τους δεν υπαγορεύεται από τις ανάγκες τους, δεν υπαγορεύεται από την κατάσταση στην οποία ζουν, από τα πλούτη τους ή από την φτώχεια τους. Η συμπεριφορά, η γνώμη τους δεν υπαγορεύονται από τα κυρίαρχα ρεύματα και τα κοινωνικά δίκτυα. Ένα παιδί του Θεού

λέει: «Οι άνθρωποι μπορούν να πουν ό,τι θέλουν. Μπορούν να κάνουν αυτό που θέλουν. Ίσως η κατάσταση να είναι αυτή που είναι. Δεν είναι αυτά τα πράγματα που θα με κάνουν να αποφασίσω πως πρέπει να συμπεριφερθώ».

Ένα παιδί του Θεού καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα· το τι κάνει, το τι σκέπτεται και το τι λέει, καθορίζεται από την πίστη του, η οποία ενεργοποιείται στην αγάπη. Αυτή είναι η ελευθερία των παιδιών του Θεού. Η συμπεριφορά τους, τα συναισθήματά τους καθορίζονται μόνο από ένα πράγμα, την πίστη τους, που τους επιτρέπει να ξέρουν: «Είμαι ένα παιδί του Θεού. Ο Θεός είναι ο Πατέρας μου. Με αγαπά. Θέλει να είναι σε αιώνια κοινωνία μαζί μου, στην βασιλεία του. Εκεί θέλω να είμαι!». Αυτή είναι η ελευθερία των παιδιών του Θεού.

Μια φορά ακόμη: Πρέπει να γίνει κατανοητό το μήνυμα του Ιησού Χριστού για να καταλάβουμε τι σημαίνει για κάποιον να είναι ένα παιδί του Θεού. Επειδή το κακό έρχεται – είναι πάντα η ίδια στρατηγική – και αρχίζει λέγοντας: «Αν είσαι ένα παιδί του Θεού, τότε...». Όπως το είπε στον Ιησού Χριστό: «Εάν είσαι ο αγαπητός Υιός του Θεού, δεν θα έπρεπε να υποφέρεις!». Μας προκαλεί να αμφιβάλλουμε για την θεϊκή μας υιοθεσία, λέγοντας: «Πώς μπορείς να ισχυρισθείς ότι είσαι ένα παιδί του Θεού; Υποτίθεται ότι σε αγαπάει, για να είναι ο Πατέρας σου και πρέπει να αντιμετωπίσεις μια τόσο δύσκολη κατάσταση; Κοίταξε τους άλλους! Έχουν περισσότερα χρήματα, είναι υγιείς κι εσύ είσαι άρρωστος. Είναι

χαρούμενοι κι εσύ έχεις πολλά προβλήματα», κλπ. Γνωρίζετε αυτό το πνεύμα.

Αλλά αυτός που γνωρίζει τον Ιησού Χριστό, ξέρει ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού και ότι ο Θεός τον αγαπούσε· παρόλα αυτά, όφειλε να υποφέρει και να διωχθεί. Το να είναι επομένως κάποιος αγαπητό παιδί του Θεού δεν σημαίνει ότι απαλλάσσεται από κάθε πόνο. Το ένα δεν έχει καμία σχέση με το άλλο. Το να είναι κάποιος παιδί του Θεού, σημαίνει ότι έχει τη δυνατότητα να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού και να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Αυτό είναι το νόημα. Αυτό δεν έχει να κάνει με το να είναι κάποιος απαλλαγμένος από όλα τα βάσανα και να είναι ευλογημένος σε όλα τα επίγεια πράγματα.

Όποιος γνωρίζει τον Ιησού Χριστό, ξέρει τι σημαίνει να είσαι παιδί του Θεού. Αυτός κοιτάζει τον Ιησού και τι του συνέβη και ξέρει: «Σύμφωνοι, είναι φυσιολογικό να συμβαίνει αυτό και σε μένα επίσης».

Ένα αληθινό παιδί του Θεού ξέρει επίσης ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό στη ζωή του από την θεϊκή υιοθεσία. Το κακό, ο εχθρός του Ιησού Χριστού θέλει να το καταστρέψει όλο αυτό. Θέλει να σκεπτόμαστε ότι η επίγεια ζωή μας είναι πολύ πιο σημαντική από την θεϊκή υιοθεσία· θέλει, οι απόψεις και οι σκέψεις μας να είναι πιο σημαντικές· ότι ορισμένα πράγματα απλώς μας επιστρέφουν στην επίγεια ζωή.

Αλλά, ένα παιδί του Θεού ξέρει: «Όχι, η θεϊκή μου υιοθεσία είναι πιο σημαντική από την επίγεια ζωή μου. Δεν πρόκειται για το πρόσωπό μου, τις ιδέες μου, τις απόψεις μου, τα δικαιώματά μου. Έχω το δικαίωμα να εισέλθω στην βασιλεία του Θεού ως πρώτος καρπός· θέλω να μεταμορφωθώ στην εικόνα του Ιησού Χριστού και αυτό είναι το πιο σημαντικό για

μένα. Είναι πιο σημαντικό για μένα, να είμαι παιδί του Θεού από το να ευημερώ». Βλέπετε τι εννοώ; Η θεϊκή υιοθεσία είναι πιο σημαντική από την επίγεια ύπαρξή μας. Ο Ιησούς Χριστός μας έδειξε το παράδειγμα. Γι' αυτόν, τον να είναι Υιός του Θεού, σταλμένος από τον Θεό, σήμαινε πολύ περισσότερο από το να είναι ο Ιησού από τη Ναζαρέτ. Το ίδιο ισχύει και για εμάς.

Ο Θεός θέλει να συγκεντρώσει τα παιδιά του για να το οδηγήσει στην βασιλεία του. Θέλει τα παιδιά του να είναι ένα και να ξεπερνούν τις διαφορές τους. Ο τόπος όπου μπορούν να ξεπεράσουν τις διαφορές τους, είναι η Εκκλησία. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού, το θέλημα του Ιησού Χριστού. «Ναι, είστε όλοι εντελώς διαφορετικοί μεταξύ σας, αλλά θέλω να είστε ένα και το μέρος όπου μπορείτε να ξεπεράσετε τις διαφορές σας, είναι η Εκκλησία».

Εδώ είναι που έχουμε ένα πρόβλημα στη σύγχρονη κοινωνία, επειδή, στην εποχή μας, οι άνθρωποι έχουν την τάση να τονίζουν τις διαφορές τους. Καθένας θέλει να ορίζεται από τη διαφορετικότητά του: «Είμαι διαφορετικός, ανήκω σε αυτή ή την άλλη ομάδα, είμαι έτσι και οφείλεις να με αποδεχθείς σε αυτή τη διαφορετικότητα· και επειδή είμαι διαφορετικός, έχω αυτό και το άλλο δικαίωμα» και ούτω καθεξής. Απλώς αναρωτιέμαι: Πώς θέλετε να οικοδομήσετε μια κοινωνία επάνω σε ένα τέτοιο διχασμό; Δεν βλέπετε ότι μόνος στόχος αυτού του πνεύματος είναι να σπείρει όλο και περισσότερο τη διχόνοια; Δεν είναι περίεργο ότι η ενότητα είναι σχεδόν αδύνατη σε αυτή την κοινωνία. Δεν είναι περίεργο που αυτή η κοινωνία είναι όλο και περισσότερο διχασμένη και όλο και λιγότερο επικεντρωμένη στους άλλους. Δεν θα ήταν καλύτερα για τους ανθρώπους, να επικεντρώνονται σε αυτό που έχουν κοινά, παρά σε αυτά που τους κάνουν διαφορετικούς;

Ο Απόστολος Τζόναθαν Καρλ Στουρμ
(Jonathan Karl Sturm)

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ρούντιγκερ
Κράουζε (Rüdiger Krause)

να μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού. Η κλήση μας είναι πιο σημαντική από τα δικαιώματά μας. Η αποστολή μας είναι πιο σημαντική από όλα τα πλεονεκτήματα που μπορούμε να έχουμε, και ούτω καθεξής

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, είμαστε παιδιά του Θεού. Ο Θεός θέλει, η οικογένειά του, τα παιδιά του να είναι ένα. Ο τόπος όπου μπορούν να ξεπεράσουν τις διαφορές τους είναι η Εκκλησία και με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να το κάνουμε και να είμαστε αληθινά ένα στον Ιησού Χριστό – και αυτός είναι ο στόχος μας.

Το μήνυμα είναι σαφές και ξεκάθαρο:
Ο Θεός είναι ο στοργικός Πατέρας

Ως Πρωταπόστολος, δόξα τω Θεώ, δεν είμαι υπεύθυνος για την κοινωνία. Ωστόσο, αδελφοί και αδελφές, ας σκεφτούμε αυτό το ζήτημα: Ποιο είναι το πνεύμα που κρύβεται πίσω από όλα αυτά τα πράγματα; Είναι το πνεύμα του διχασμού. Όσο περισσότερες ομάδες υπάρχουν – η κάθε μία τόσο σημαντική και τόσο διαφορετική –, τόσο περισσότερο η κοινωνία θα διχάζεται και τόσο περισσότερος εγωισμός θα υπάρχει στον κόσμο.

Επανερχόμαστε στην Εκκλησία: αυτό που είναι σημαντικό για εμάς, δεν είναι οι διαφορές μας, δεν είναι οι απόψεις μας. Ο Θεός θέλει να είμαστε ένα. Ο Παύλος λέει ότι στον Χριστό δεν υπήρχαν Έλληνες ή Εβραίοι. Δεν έχουμε ιδέα τι θα μπορούσε να σημαίνει αυτό για την κοινωνία της εποχής εκείνης. Για εμάς είναι μόνο δύο λέξεις: «Έλληνες» και «Εβραίοι». Για τους ανθρώπους της εποχής αυτό σήμαινε πολλά. Εάν το εμβαθύνουμε λίγο, συνειδητοποιούμε ότι επρόκειτο για δύο πραγματικά για δύο εξαιρετικά διαφορετικούς κόσμους. Και ο Παύλος είπε: «Δεν υπάρχει ούτε Ιουδαίος, ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει σκλάβος, ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει άνδρας, ούτε γυναίκα· επειδή είστε όλοι ένα στον Ιησού Χριστό».

Αυτό σήμαινε πολλά σε αυτή την κοινωνία. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι κρυβόταν πίσω από αυτά τα λόγια, για τους ανθρώπους εκείνης της εποχής. Για εμάς, είναι απλώς μια έκφραση, αλλά, σας παρακαλώ, σκεφτείτε το λίγο πιο προσεκτικά στο ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο, τι σήμαινε εκείνη την εποχή, να είσαι Έλληνας ή Εβραίος, να είσαι ελεύθερος άνθρωπος ή σκλάβος.

Και ο Παύλος λέει ότι δεν υπάρχουν πλέον διαφορές εν Χριστώ, στην Εκκλησία. Τα κοινά μας είναι πολύ πιο σημαντικά από αυτά που μας χωρίζουν. Όλοι θέλουμε να αφήσουμε στην άκρη τις απόψεις μας και

μας, μας φροντίζει. Μην ανησυχείς, γνωρίζει τέλεια τις ανάγκες σου και θα σε φροντίσει. Αποδέξου σε παρακαλώ, ότι ο πλησίον σου είναι επίσης ένα παιδί του Θεού και ότι ο Θεός τον αγαπά όπως εσένα· και αποδέξου ότι δεν έχει καμία απολύτως διαφορά. Κανείς δεν μπορεί να κυβερνήσει τον κόσμο στο όνομα του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να πολεμήσει τους αμαρτωλούς και να τους καταδικάσει στο όνομα του Θεού. Ο Θεός είναι ο στοργικός Πατέρας όλων των ανθρώπων.

Είμαστε παιδιά του Θεού επειδή έχουμε λάβει όλα τα μυστήρια. Πιστεύουμε στην αληθινή διακήρυξη του Ευαγγελίου. Θέλουμε να εστιάζουμε τη ζωή μας στην επιστροφή του Ιησού Χριστού. Ναι, φέρουμε το όνομα του Πατέρα και του Υιού και κάνουμε τα πάντα για να το διατηρούμε ιερό, κάνοντας πράξη τη δικαιοσύνη και την αγάπη. Είμαστε παιδιά του Θεού και θέλουμε να είμαστε ένα εν Χριστώ. Με την βοήθειά του μπορούμε να ξεπεράσουμε όλες τις διαφορές μας.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ο Θεός είναι ο Πατέρας όλων των ανθρώπων, τους αγαπά όλους με την ίδια αγάπη και θέλει να τους σώσει. Οι αναγεννημένοι με νερό και Πνεύμα πιστοί που εστιάζουν τη ζωή τους στην επιστροφή του Χριστού, θα κληρονομήσουν την αιώνια ζωή. Χορηγούμε προτεραιότητα στην θεϊκή μας υιοθεσία και στην ενότητα της Εκκλησίας.

Ιζήτημα σχέσης

Η ευγνωμοσύνη δίνει πληροφορίες για τη σχέση με τον Θεό. Αυτό είναι που εξέφρασε με ξεκάθαρο τρόπο ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, κατά τη διάρκεια της ημέρας των Ευχαριστιών στην Ελβετία. Οι πιστοί έμαθαν πως να εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους στον Θεό.

«Πρόκειται για τη σχέση μας με τον Θεό», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. «Η Ευγνωμοσύνη ή η αχαριστία μας είναι μια ένδειξη της σχέσης μας με τον Θεό».

Όταν η σχέση με τον Θεό δεν είναι σε καλή κατάσταση

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ ανέφερε μερικά παραδείγματα από την Αγία Γραφή όπου οι άνθρωποι ήταν αχάριστοι και δυσαρεστημένοι. Σημείωση: «Η σχέση τους με τον Θεό δεν ήταν καλή». Για παράδειγμα, ο Αδάμ και η Εύα, που δεν ήταν ικανοποιημένοι και ήθελαν περισσότερα. «Δεν αναγνώρισαν την χάρη που τους έδωσε ο Θεός».

Ή τους δέκα λεπρούς, από τους οποίους μόνο ένας ένοιωσε την ανάγκη να ευχαριστήσει τον Ιησού, αφού τους θεράπευσε όλους. Οι άνθρωποι αυτοί πιθανώς πίστευαν ότι είχαν το δικαίωμα για μια υγιή, κανονική ζωή και ότι ο Θεός είχε κάνει ένα λάθος. Γιατί λοιπόν θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες όταν διορθώνεται μια υποτιθέμενη αδικία;

Μια άθικτη σχέση με τον Θεό

«Ας είμαστε ευγνώμονες», συνέχισε ο Πρωταπόστολος. «Η σχέση μας με τον Θεό είναι καλή». Ο διεθνής υπεύθυνος της Εκκλησίας έδειξε τι δίνει ο Θεός στα παιδιά του, χωρίς να το αξίζουν: «Ό,τι σχετίζεται με

τη Δημιουργία προέρχεται από τον Θεό. Η ζωή μας, η υγεία μας, η οικογένειά μας, όλα προέρχονται από τον Θεό», απαρίθμησε ο Πρωταπόστολος.

«Χάρη στην θυσία του Ιησού Χριστού, έχουμε τη δυνατότητα να απελευθερωθούμε από τη δύναμη της αμαρτίας, από την κυριαρχία του κακού. Είναι ένα κατόρθωμα του Θεού». Ο Πρωταπόστολος υπογράμμισε: «Ο Θεός μας επέδειξε την αγάπη που τρέφει προς εμάς με τον θυσιαστικό θάνατο του Υιού του».

Μπορούμε να είμαστε ευγνώμονες επίσης που οι προσευχές μας εισακούονται: «Είναι μια χάρη του Θεού. Ο Θεός δεν είναι υποχρεωμένος να απαντά στις προσευχές μας». Ομοίως, από χάρη χορηγεί τη σωτηρία του. Η αιώνια κοινωνία με τον Θεό δεν είναι αυτονόητη.

Ευχαριστώ τον Θεό

Ο Πρωταπόστολος έδωσε στους πιστούς μερικές χρήσιμες συμβουλές επάνω στον τρόπο που μπορούν να εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους στον Θεό:

- Μέσω της προσευχής: «Κάθε φορά που προσευχόμαστε, ευχαριστούμε τον Θεό».
- Προσφέροντας θυσίες: « Δεν πρόκειται για ένα ευχαριστώ μόνο, αλλά, ομολογούμε έτσι επίσης και την εξάρτησή μας από τον Θεό».

- Στην Αγία Κοινωνία: «Εορτάζουμε μαζί την Αγία Κοινωνία – και με αυτήν επίσης εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας».
- Εκτιμώντας τις δωρεές του Θεού: «Τις χρησιμοποιούμε ανάλογα», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος, αναφερόμενος στις επίγειες δωρεές. Και: «Ας εκτιμούμε την χάρη, τη συγχώρηση, ξέροντας τι πλήρωσε ο Ιησούς για να μου συγχωρήσει τις αμαρτίες. Συνειδητοποιούμε την αξία της θείας λειτουργίας και επωφελούμαστε ανάλογα από αυτήν. Συνειδητοποιούμε την αξία που δίνουμε στην κοινωνία και την απολαμβάνουμε ανάλογα».
- Μιλώντας και ενεργώντας στο όνομα του Ιησού Χριστού: «Μιλάμε στο όνομα του Ιησού Χριστού σημαίνει ότι αφήνουμε τον Ιησού Χριστό να εκφράζεται κάθε φορά που μιλάμε ή γράφουμε».

... όλα να τα κάνετε στο όνομα του Κυρίου Ιησού

Ο Πρωταπόστολος ανέπτυξε ακόμη περισσότερο το τελευταίο σημείο. «Συνεχίζει εδώ ο Παύλος: ‘Ο λόγος σας να είναι πάντα (...) καρυκευμένος με αλάτι’». Έτσι ο Παύλος αναφέρεται στον Ιησού, ο οποίος είπε: «Να έχετε αλάτι μέσα σας». «Αλάτι επομένως είναι το Ευαγγέλιο», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. «Όταν εκφραζόμαστε, τον λόγο θα πρέπει να τον έχει ο Ιησούς», υπογράμμισε.

«Το λόγια μας θα πρέπει να είναι καρυκευμένα με το αλάτι του Ευαγγελίου». Αυτό δεν σημαίνει ότι οφείλουμε να μιλάμε πάντα με και για το Ευαγγέλιο,, αλλά θα πρέπει να είναι αντιληπτό σε όλα τα πράγματα. Όπως η πρέζα το αλάτι που προσθέτει ο μάγειρας σε κάθε πιάτο για να έχει καλύτερη γεύση. «Κάθε φορά που μιλάμε στους ανθρώπους, θα πρέπει να αισθάνονται την ευγνωμοσύνη μας προς τον Θεό, παρόλο που εμείς μπορεί να μιλάμε για κάτι απολύτως φυσιολογικό. Μπορεί να μην το λέμε με πολλές λέξεις, αλλά γίνεται αισθητό». Και: «Υπάρχει ένα είδος ανησυχίας, ένα είδος μέριμνας, ένα είδος αγάπης, καλοσύνης, χάρης, μια επιθυμία συμφιλίωσης, μια επιθυμία και ευχή για ενότητα».

«Οφείλουμε επίσης να ενεργούμε, να πραγματοποιούμε έργα στο όνομα του Κυρίου Ιησού», συνέχισε ο Πρωταπόστολος. «Όταν ενεργούμε, οι άνθρωποι θα πρέπει να συνειδητοποιούν το εξής: Ανήκουν στον Κύριο». Στην Αποκάλυψη είναι γραμμένο ότι οι λυτρωμένοι φέρουν στο μέτωπό τους το όνομα του Ιησού (Αποκάλυψη 22:4). Δεν είναι η εμφάνιση που μετράει εδώ, αλλά η αποφασιστικότητα να σεβόμαστε το θέλημα του Θεού σε όλες τις περιστάσεις. «Υπηρετούμε τον Ιησού Χριστό» υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος, αναφερόμενος στο σύνθημα του έτους. «Στο όνομα του Ιησού Χριστού, πρέπει να αποκαλύπτουμε και να κάνουμε αισθητή την αγάπη του, πρέπει να

κάνουμε το καλό στο όνομά του, να συνεισφέρουμε, στο όνομά του, στην ολοκλήρωση του Έργου του, στην επιδίωξη του πλάνου του για τη σωτηρία και την λύτρωση».

«Αυτό θα πρέπει να είναι το μέλημα και η απασχόλησή μας σε κάθε περίπτωση», είπε ο Πρωταπόστολος και αναρωτήθηκε: «Τι θα μπορούσα να κάνω εδώ και τώρα για τον Κύριο;».

Πραγματοποιήθηκαν δύο υπηρεσιακές πράξεις : Ο Θωμάς Ντέμπελ (Thomas Deubel) ονομάστηκε αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας και ο Ρέτο Κέλερ (Reto Keller) χειροτονήθηκε Απόστολος.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Κολοσσαείς 3 : 17 :

« Και κάθε τι, ό,τι αν κάνετε, με λόγο ή με έργο, όλα να τα κάνετε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας διαμέσου αυτού τον Θεό και Πατέρα ».

Η ευγνωμοσύνη μας αντανakλά τη σχέση μας με τον Θεό. Ευχαριστούμε τον Θεό με τις προσευχές μας, τις προσφορές μας και τη στάση μας. Η διάθεση της καρδιάς μας προς τον Θεό και τον πλησίον μας αντανakλάται στους λόγους και τη στάση μας.

Για αρκετά λεπτά, πριν από την θεία λειτουργία, ο Πρωταπóstολος πέρασε δίπλα από τους χαρούμενους αδελφούς και αδελφές που δεν μπορούσαν να εισέλθουν στην εκκλησία και εξέφραζαν την χαρά τους για την άφιξή του.

Όταν ένα μεγάλο πλήθος γίνεται ένα μικρό ποίμνιο

Ποια βιβλική εικόνα θα μπορούσαμε να παρουσιάσουμε σε μια συνάθροιση περισσότερων από 26 000 πιστών; Ο Πρωταπóstολος επέλεξε την εικόνα του μικρού ποιμνίου και την εξήγησε με ένα εντυπωσιακό τρόπο.

Στις 23 Ιουλίου 2023, ο Πρωταπóstολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ επισκέφτηκε την κοινότητα Κανάγκκα (Λ.Δ. Κογκό).

Το μικρό ποίμνιο

Ο Πρωταπóstολος Σνάιντερ αρχικά ανέπτυξε την εικόνα του μικρού ποιμνίου. Εάν ένα πλήθος τόσο μεγάλο όσο αυτό της Κανάγκκα, συναθροίζοταν, θα ήταν σίγουρα περίεργο να μιλήσουμε για ένα μικρό ποίμνιο. Από την άλλη πλευρά, σε σύγκριση με τον παγκόσμιο πληθυσμό, είναι ένα μικρό ποίμνιο: «Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν γνωρίζουν καν τον Ιησού, επομένως από αυτή την άποψη, είμαστε ένα μικρό ποίμνιο. Αλλά σας υπενθυμίζω ότι η επιστροφή του Ιησού Χριστού δεν συνδέεται με τα στατιστικά στοιχεία των μελών της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Η προετοιμασία της Νύμφης με μετριέται με αριθμούς, αλλά με την πνευματική ωριμότητα των παιδιών του Θεού». Τι γεγονός ότι το ποίμνιο είναι «μικρό» είναι επίσης σημάδι ότι πολλά παιδιά του Θεού είναι σε μια μετριοπαθή κατάσταση. Διότι, η

πιστότητα στον Θεό δεν οδηγεί απαραίτητα σε υλικό πλούτο, ωστόσο: «Δεν μετράμε την αγάπη του Θεού για τα παιδιά του, με τον πλούτο και την επιτυχία».

«Είμαστε απεσταλμένοι για να αναγγείλουμε το Ευαγγέλιο και να προετοιμάσουμε τη Νύμφη, όχι για να κάνουμε μεγάλα, θεαματικά θαύματα», διευκρίνισε ο Πρωταπóstολος Σνάιντερ. Αυτό οδηγεί επίσης στο να θεωρείται η Εκκλησία «μικρή». Παρομοίως, τα λάθη που διαπράττονται μέσα στην Εκκλησία είναι για πολλούς ένα ξεκάθαρο σημάδι ατέλειας και αποτελεί ένδειξη του «μικρού ποιμνίου».

Ευαρεστώντας τον Θεό

Ο Θεός ωστόσο, θέλει να «δώσει την βασιλεία» σε αυτό το μικρό ποίμνιο. Πρόκειται για την τέλεια κοινωνία με τον Θεό: «Η βασιλεία αυτή είναι η αιώνια ζωή, είναι η αιώνια κοινωνία με τον Θεό, στο σπίτι του, στον ουρανό, εκεί όπου όλα είναι τέλεια, όπου το κακό και ο θάνατος δεν θα υπάρχουν πλέον, όπου οι άνθρωποι θα είναι σε τέλεια κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ τους, όπου θα μπορούμε πραγματικά

να είμαστε όπως ο Ιησούς Χριστός, σαν να μην είχαμε ποτέ διαπράξει αμαρτία, όπως ακριβώς και ο Ιησούς».

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ εξήγησε τι σημαίνει η δήλωση του Ιησού, σύμφωνα με την οποία η βασιλεία του Θεού βρίσκεται ήδη εδώ σε αυτή τη γη, ανάμεσα στους ανθρώπους: «Η βασιλεία του Θεού είναι επίσης η εμπειρία μας από την παρουσία του Θεού στη ζωή μας, ήδη εδώ στην Κανάγκα». Έτσι, Ο Θεός σήμερα στέλνει την αδελφή, τον αδελφό μας να κάνουν το καλό στους κόλπους της κοινότητας. Χάρη σε αυτή την κοινωνία, μπορούμε από τώρα να βιώνουμε την εμπειρία της παρουσίας του Θεού.

Παραμένοντας στο ποίμνιο των «μικρών»

Για να μπορέσουμε να λάβουμε αυτή την βασιλεία, είναι σημαντικό να παραμένουμε στους κόλπους του ποιμνίου των μικρών, υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος: «Παραμένουμε στο ποίμνιο των μικρών σημαίνει, παραμένουμε ταπεινοί μπροστά στον Θεό».

Αυτό καταλήγει στις ακόλουθες συνέπειες:

- Στο να ξέρουμε ότι τα πάντα προέρχονται από την χάρη του Θεού και όχι από προσωπική αξία: «Αυτό μας καθιστά ταπεινούς μπροστά στον Θεό και τους συνανθρώπους μας. Ξέρουμε ότι δεν είμαστε καλύτεροι από τον πλησίον μας».
- Στην αποδοχή, την εμπιστοσύνη και την υπακοή στον Θεό, όπως το εξήγησε με σαφήνεια ο Ιησούς: «Πατέρα, να γίνει το θέλημά σου, ό,τι θέλεις!».
- Στην μίμηση πέρα από την απλή συγνή συμμετοχή στις θείες λειτουργίες: «Όσοι αποτελούν μέρος του ποιμνίου του, τον ακολουθούν, ακολουθούν το παράδειγμά του. Δεν έρχονται στην εκκλησία για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσουν τον Θεό και τους συνανθρώπους τους. Το να ακολουθούμε τον Χριστό σημαίνει ότι θέλουμε να γίνουμε σαν αυτόν, να μάθουμε να αντιδρούμε όπως αντι-

δρούσε κι αυτός».

- Στην πιστότητα στο αποστολικό αξίωμα, ξέροντας ότι: «Στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας δεν πρόκειται ποτέ για ανθρώπους, πρόκειται για τον Κύριο Ιησού Χριστό και το αποστολικό αξίωμα, το αξίωμα γενικότερα. Πρόκειται για τη διδασκαλία των Αποστόλων, όπως αυτή εμφανίζεται στην Κατήχησή μας».

Μη φοβάσαι καθόλου !

Ο Πρωταπόστολος υπενθύμισε την υπόσχεση του Ιησού ότι θα παραμένει κοντά στους Αποστόλους του και θα φροντίζει την Εκκλησία του. Επιπλέον, μας κάλεσε να μη χανόμαστε σε συζητήσεις και διαφωνίες, επειδή: «Μη φοβάσαι καθόλου, μικρό ποίμνιο, μείνε ήρεμο, θα δεις, στο τέλος της ιστορίας, είναι ο Ιησούς που θα κερδίσει».

Στο τέλος του κηρύγματός του, ο Πρωταπόστολος για μια ακόμη φορά ενθάρρυνε το εκκλησίασμα: «Αδελφέ, αδελφή, μη φοβάσαι να δεσμευτείς για τον Κύριο και να τον υπηρετείς. Θα σου δίνει πάντα πολύ περισσότερα από αυτά που του δίνεις εσύ, η αιώνια δόξα είναι πολύ-πολύ μεγάλη, μεγαλύτερη από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε». Και συνοψίζοντας το κήρυγμά του: «Να παραμένεις στο ποίμνιο των μικρών, να είσαι ταπεινός μπροστά στον Θεό και να ικετεύεις την χάρη του, να έχεις εμπιστοσύνη και να υπακούς στον Θεό όπως ένα παιδί υπακούει τον πατέρα του. Να τον εμπιστευτείς ότι και να συμβαίνει, να ακολουθείς το παράδειγμά του, να υπηρετείς τον Κύριο, να γίνεις όπως ο Ιησούς, να παραμένεις πιστός στο αποστολικό αξίωμα, να μη φοβάσαι καθόλου, ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις του, ο Ιησούς είναι κοντά στην Εκκλησία του και κοντά στους Αποστόλους του, ο Ιησούς θα επιστρέψει».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Λουκάς 12 : 32 :

« Μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο· επειδή, ο Πατέρας σας ευδόκησε να σας δώσει τη βασιλεία! ».

Η γνώμη και οι απόψεις των ανθρώπων για εμάς δεν επηρεάζουν τη σωτηρία μας. Ο Θεός προσφέρει δωρεάν τη σωτηρία στους ταπεινούς που ακολουθούν πιστά τον Χριστό και τους Αποστόλους του. Δεν έχουμε τίποτα να φοβόμαστε. Ο Χριστός θα οδηγήσει το έργο του στην τελειότητα.

Απαρνηθείτε για τον Θεό και θα λάβετε τα πάντα

«Εχθρός του καλού είναι το καλύτερο» σε ένα ιδιαίτερο και ξεχωριστό είδος: Όποιος απαρνείται για τον Θεό, θα λάβει στο τέλος πολύ περισσότερα από αυτά που θα έχει απαρνηθεί. Κατά τη διάρκεια μιας θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος εξήγησε το γιατί και το πως.

Φωτογραφίες : Diana Caesariyanti

«Είναι για μένα μια ιδιαίτερη χαρά να ξαναβρίσκομαι μαζί σας σε αυτό τον ειδικό κύκλο των υπηρετών του αγαπημένου μας Κυρίου» – με αυτά τα λόγια ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ χαιρέτησε τα χειροτονημένα αξιώματα με την ευκαιρία της θείας λειτουργίας που προοριζόταν γι' αυτά, στις 6 Μαΐου, στην Τζακάρτα της Ινδονησίας.

Ένας πλούσιος νέος άνδρας που ζούσε μια ευσεβή ζωή, ήλθε να δει τον Ιησού για να μάθει ποιες ήταν οι ευκαιρίες που είχε για να εισέλθει στην βασιλεία των ουρανών. Όταν ο Ιησούς του ζήτησε να εγκαταλείψει τα υπάρχοντά του, αποχώρησε λυπημένος. Ο Ιησούς είπε: «Πόσο δύσκολα θα μπουν μέσα στη βασιλεία του Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα!» (Λουκάς 18:24, απόσπασμα). Η παρατήρηση αυτή ανησύχησε τους μαθητές. Θα τα κατάφεραν;

Όλα όσα πρέπει να απαρνηθούμε

«Μην ανησυχείτε!», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος στην αρχή της θείας λειτουργίας, επαναλαμβάνοντας τα παρηγορητικά λόγια του Ιησού Χριστού: «Όσοι έχουν εγκαταλείψει κάτι για μένα και για την βασιλεία του Θεού, θα λάβουν πολλά περισσότερα και θα έχουν την αιώνια ζωή». Διευκρίνισε ότι αυτό ισχύει και σήμερα. Ωστόσο: «Όποιος θέλει να ακολουθήσει τον Ιησού και να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού,

οφείλει να απαρνηθεί ένα ορισμένο αριθμό πραγμάτων». Στη συνέχεια ο Πρωταπόστολος απαρίθμησε και εξήγησε αυτά τα πράγματα.

Να απαρνηθούμε την προσκόλληση στον υλικό πλούτο: «Χρειαζόμαστε τα χρήματα, μπορούμε να έχουμε χρήματα», διευκρίνισε ο Πρωταπόστολος. Ωστόσο: «Ο πλούτος δεν πρέπει να γίνεται πιο σημαντικός από την αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον». Για να αποκτήσουμε χρήματα, μερικές φορές μπορεί να κάνουμε κάτι που θα είναι εναντίον του πλησίον μας. «Ταιριάζει καλύτερα να απαρνηθούμε τα υλικά πλούτη εάν, ως αντάλλαγμα, παραβιάζουμε το νόμο του Ιησού Χριστού και το νόμο της αγάπης για τον Θεό και για τον πλησίον».

Να απαρνηθούμε τις ανέσεις: Το σπίτι για το οποίο μιλάει ο λόγος από την Αγία Γραφή, είναι μια εικόνα που αντιπροσωπεύει την άνεση. Ο ίδιος ο Ιησούς απολάμβανε να πηγαίνει στο σπίτι της Μαρίας και της Μάρθας. Ωστόσο: «Αν ακολουθείτε τον Ιησού, αν θέλετε να έχετε αιώνια ζωή, δεν μπορείτε να επαναπαύεστε στις ανέσεις σας».

Να αποκηρύττουμε τα κυρίαρχα ρεύματα, όταν αυτά είναι εναντίον του Θεού: «Οι γονείς και τα αδέρφια είναι μια αντιπροσωπευτική εικόνα της κοινωνίας στην οποία ζούμε», εξήγησε ο Πρωταπόστολος.

Μπορούμε να αποτελούμε μέρος αυτής της κοινωνίας, αλλά: «Το να ανήκεις στον Ιησού Χριστό είναι πιο σημαντικό για σένα, από τους ανθρώπους στους οποίους ανήκεις». Επειδή, μερικές φορές, οι πράξεις τις κοινωνίας δεν αντιστοιχούν στο θέλημα του Θεού. «Ακόμη και αν το κάνουν 300 εκατομμύρια άνθρωποι, δεν θα το κάνω, επειδή ανήκω στον Χριστό».

Να αποκηρύττουμε άλλους θεούς: Το γεγονός ότι η Αγία Γραφή λέει ότι πρέπει να εγκαταλείψει κάποιος τη γυναίκα του και τα παιδιά του, δεν σημαίνει ότι αυτοί που ακολουθούν τον Χριστό δεν μπορούν να παντρευτούν. «Ούτε αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία για τους αδελφούς, για να μη φροντίζουν τις γυναίκες και τα παιδιά τους», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. «Δεν ήταν, παρά μόνο μια υπενθύμιση του νόμου του Μωυσή. Επειδή, ο Μωυσής έλεγε ήδη στον λαό του Ισραήλ: “Αν η γυναίκα σου ή το παιδί σου, που είναι σαν τη δική σου ψυχή, σου πουν να υπηρετήσεις ένα άλλο θεό, μην τους ακούσεις”».

Να αποκηρύττουμε στοιχεία του χαρακτήρα μας που αποτελούν εμπόδιο: «Συνοπτικά, ο Ιησούς είπε ότι για να τον ακολουθήσεις, οφείλεις να απαρνηθείς τον εαυτό του», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Με άλλα λόγια: Να απαρνηθείς κάθε πτυχή της προσωπικότητάς σου και κάθε τι που δεν είναι σύμφωνο με τον Ιησού Χριστό. Οφείλεις να μεταμορφωθείς στην εικόνα του Ιησού Χριστού και να απαρνηθεί όλα όσα δεν αντιστοιχούν σε αυτή την εικόνα».

Τα χειροτονημένα αξιώματα ιδιαίτερα, οφείλουν να απαρνούνται

Από ανθρώπινη άποψη δεν μπορούμε να κατανοήσουμε γιατί χειροτονείται σε αξίωμα ο ένας και όχι ο άλλος. Και οι δύο μπορούν να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού, αλλά, ένα χειροτονημένο αξίωμα οφείλει τελικά να απαρνηθεί περισσότερα πράγματα από κάποιον που δεν έχει αξίωμα. Τα χειροτονημένα αξιώματα απαρνούνται ορισμένα πράγματα:

- Τον υλικό πλούτο: «Σίγουρα, μπορεί να συμβεί σε ένα χειροτονημένο αξίωμα να απαρνηθεί τα επίγεια πλούτη. Θα μπορούσε ίσως να γίνει πλουσιότερο, εάν δεν είχε να υπηρετήσει τον Κύριο. Επειδή θα είχε περισσότερο χρόνο και ίσως θα μπορούσε να εργαστεί περισσότερο».
- Την άνεση: «Εάν κάποιος χειροτονηθεί, οφείλει σε κάθε περίπτωση να εγκαταλείψει το σπίτι του. Ζει λιγότερο άνετο από τους άλλους. Έχει λιγότερο χρόνο για να απολαμβάνει τη ζωή και η ζωή του είναι λιγότερο ευχάριστη, επειδή μοιράζεται τα βάρη των άλλων».
- Τον χρόνο για την οικογένεια: «Αυτό σημαίνει ότι, ως αξιώματα, είμαστε αναγκασμένοι να επικεντρωνόμαστε σε αυτά που είναι πραγματικά

σημαντικά. Έχουμε λιγότερο χρόνο να αφιερώνουμε στην οικογένειά μας, αλλά, τον χρόνο που περνάμε μαζί, οφείλουμε να επικεντρωνόμαστε σε αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό».

- Το δίκιο μας: «Οφείλουμε να απαρνηθούμε τον εαυτό μας. οφείλουμε να απαρνηθούμε πολλές σκέψεις και απόψεις. Μερικές φορές, πρέπει να είμαστε αδύναμοι, μόνο και μόνο για να διατηρούμε την ειρήνη και την ενότητα».

«Μήπως αυτό είναι άδικο; Όχι, να θυμάστε ότι ο Θεός δίνει πολύ περισσότερα», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος.

Αυτό που τα χειροτονημένα αξιώματα λαμβάνουν από τον Θεό

«Με όλα αυτά τα πράγματα που μπορείς να ζήσεις κατά τη διάρκεια της δραστηριότητάς σου, μπορείς να συνειδητοποιήσεις πόσο μεγάλος είναι ο Ιησούς», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος. «Ναι, οφείλεις να εγκαταλείψεις την οικογένειά σου, αλλά σου δίνει μια πιο μεγάλη οικογένεια. Έχουμε τόσους πολλούς αδελφούς και αδελφές που προσεύχονται για εμάς, που μας υποστηρίζουν και που μας αγαπούν». Και: «Στον Χριστό, έχουμε λάβει τον καλύτερο φίλο που θα μπορούσαμε να έχουμε – η βοήθειά του είναι μεγαλύτερη από την βοήθεια που μπορεί να μας δώσει οποιοσδήποτε άνθρωπος. Είναι πάντα εκεί, μέρα και νύχτα. Επτά ημέρες την εβδομάδα, 24 ώρες το εικοσιτετράωρο». Και τέλος: «Θα έχεις αιώνια ζωή, Και θα έχεις πολύ περισσότερα από αυτά που θα μπορούσες να φανταστείς. Στην πραγματικότητα, θα λάβουμε πολύ περισσότερα από αυτά που δίνουμε στον Ιησού Χριστό!».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Λουκάς 18 : 29-30 :

« Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν είναι κανένας που άφησε σπίτι ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα ή παιδιά εξαιτίας τής βασιλείας τού Θεού, ο οποίος δεν θα απολαύσει πολλαπλάσια κατά τον καιρό τούτο, και αιώνια ζωή κατά τον ερχόμενο αιώνα! ».

Το να ακολουθούμε τον Χριστό είναι ουσιαστικό για τη σωτηρία. Αυτό συνεπάγεται αποποίησης. Ο Κύριος πάντα μας δίνει περισσότερα από αυτά που απαρνούμαστε εμείς γι' αυτόν.

Ο ΕΛΙΣΣΑΙΕ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟ ΝΕΕΜΑΝ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 5

Ο Νεεμάν ήταν αρχηγός του στρατού των Αραμαίων. Ο βασιλιάς του τον εκτιμούσε πολύ, επειδή οι Αραμαίοι, χάρη σε αυτόν, νίκησαν τον Ισραήλ. Ήταν ένας ισχυρός και γενναίος άνθρωπος, αλλά, χτυπήθηκε από την λέπρα.

Η γυναίκα του Νεεμάν είχε μια νεαρή υπηρέτρια. Οι πολεμιστές είχαν φέρει το νέο κορίτσι από την χώρα του Ισραήλ. Είπε στην κυρία της: «Είθε ο κύριός μου να ήταν μπροστά στον προφήτη, που είναι στη Σαμάρεια! Επειδή, θα τον γιάτρευε από την λέπρα του!» Ο Νεεμάν ανέφερε στον βασιλιά αυτά που είπε η νεαρή κοπέλα. Τότε ο βασιλιάς έγραψε μια επιστολή για τον βασιλιά του Ισραήλ, για να έλθει να βοηθήσει τον Νεεμάν. Ο Νεεμάν πήρε μαζί του δέκα τάλαντα ασήμι και έξη χιλιάδες χρυσά

Νομίσματα και δέκα αλλαξιές ενδυμάτων και έφερε την επιστολή στον βασιλιά του Ισραήλ. Σε αυτήν έγραφε : «Όταν θα λάβεις αυτή την επιστολή, θα

θα ξέρεις ότι σου στέλνω τον υπηρέτη μου τον Νεεμάν για να τον θεραπεύσεις από την λέπρα του». Αφού διάβασε την επιστολή ο βασιλιάς, έσχισε τα ρούχα του και είπε: «Είμαι θεός, για να θανατώνω και να ζωοποιώ; Πώς μπορώ να θεραπεύσω αυτό τον άνθρωπο από την λέπρα του; Να ξέρεις και να καταλάβεις ότι ζητεί πρόφαση εναντίον μου!».

Ο Ελισσαιέ, ο προφήτης, το έμαθε αυτό. Έστειλε ένα αγγελιαφόρο να πει στον βασιλιά:

«Άφησε τον Νεεμάν να έλθει σε μένα και θα μάθει ότι υπάρχει ένας προφήτης στον Ισραήλ». Ο Νεεμάν ήλθε με τα άλογά του και το άρμα του και σταμάτησε στην πόρτα του σπιτιού του Ελισσαιέ.

Ο Ελισσαιέ του έστειλε ένα αγγελιαφόρο για να του πει: «Πήγαινε και πλύσου επτά φορές στον Ιορδάνη· η σάρκα σου θα γίνει υγιής και θα είσαι καθαρός».

Ο Νεεμάν θύμωσε και φεύγοντας είπε: «Ορίστε, σκεπτόμουν: θα παρουσιαστεί ο ίδιος σε μένα και θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, του Θεού του, θα κινήσει το χέρι του στο άρρωστο μέρος και θα θεραπεύσει τον λεπρό. Τα ποτάμια της Δαμασκού, ο Αμπανά και ο Παρπάρ, δεν είναι καλύτερα από όλα τα νερά του Ισραήλ; Δεν θα μπορούσα να πλυθώ σε αυτά και να καθαριστώ;» Γύρισε πίσω και έφυγε θυμωμένος.

Οι υπηρέτες του τον προσέγγισαν για να του μιλήσουν και του είπαν: «Πατέρα μου, αν ο προφήτης σου ζητούσε κάτι δύσκολο, δεν θα το έκανες; Πόσο μάλλον που πρέπει να κάνεις αυτό που σου είπε: Πλούσου και θα είσαι καθαρός!». Ο Νεεμάν άκουσε τους υπηρέτες του. Κατέβηκε από το άρμα του και βούτηξε επτά φορές στον Ιορδάνη, όπως τον πρόσταξε ο προφήτης. Και η σάρκα του ξανάγινε σαν τη σάρκα ενός μικρού παιδιού και έγινε καθαρός.

Επέστρεψε στον προφήτη Ελισσαιέ με όλη του τη συνοδεία. Ο Νεεμάν παρουσιάστηκε μπροστά στον άνθρωπο του Θεού και του είπε: «Ορίστε, αναγνωρίζω ότι δεν υπάρχει άλλος θεός στην γη, εκτός από τον Θεό του Ισραήλ. Δέξου ένα δώρο από τον υπηρέτη σου». Ο Ελισσαιέ δεν αποδέχθηκε τίποτα από αυτόν και του είπε: «Πήγαινε εν ειρήνη!».

Όταν ο Νεεμάν βρέθηκε σε κάποια απόσταση, ο Γιεζεί, υπηρέτης του Ελισσαιέ, είπε στον εαυτό του: «Θα τρέξω πίσω του, όλο και κάτι θα μου δώσει». Ο Γιεζεί έτρεξε κοντά στον Νεεμάν.

Ο Νεεμάν βλέποντας τον Γιεζεί να τρέχει πίσω του, κατέβηκε από το άρμα του, τον πλησίασε και του ρώτησε: «Όλα πάνε καλά?». Ο υπηρέτης απάντησε: «Ναι. Ο Κύριός μου με έστειλε να σου πω ότι, ήλθαν δύο νέοι γιοι των προφητών από το όρος Εφραΐμ. Δώσε τους σε παρακαλώ, ένα τάλαντο και δύο γιορτινά ενδύματα!» Ο Νεεμάν μάλιστα, έδωσε δύο τάλαντα ασήμι στον Γιεζεί και δύο γιορτινά ενδύματα τα οποία μετέφεραν δύο από τους υπηρέτες του μέχρι το σπίτι του Γιεζεί. Κατόπιν, ο Γιεζεί παρουσιάστηκε μπροστά στον Ελισσαιέ. Εκείνος τον ρώτησε: «Από που έρχεσαι;». Ο Γιεζεί απάντησε με υπεκφυγές. Ωστόσο, ο Ελισσαιέ γνώριζε πολύ καλά όλα όσα είχαν συμβεί: «Πήρες χρήματα και ενδύματα για να αποκτήσεις στη συνέχεια ελιές, αμπέλια, πρόβατα, βόδια, υπηρέτες και υπηρέτριες. Ωστόσο, η λέπρα του Νεεμάν θα προσκολληθεί σε σένα και στους απογόνους σου». Ο Γιεζεί αναχώρησε. Η λέπρα του ήταν λευκή σαν το χιόνι.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΚΙΜΠΕΡΛΥ ΣΤΟ ΠΑΡΑΜΑΡΙΜΠΟ (ΣΟΥΡΙΝΑΜ)

Έχετε ήδη ακούσει να μιλούν για το Σουρινάμ; Η πατρίδα μου είναι η πιο μικρή χώρα της Νότιας Αμερικής. Συνορεύει στα δυτικά με την Αγγλική Γουιάνα και στα ανατολικά με την Γαλλική Γουιάνα που αποτελεί μέρος της Γαλλίας και επομένως της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο Σουρινάμ ζουν περίπου 590 000 άνθρωποι, από τους οποίους οι περισσότεροι, όπως η οικογένειά μου κι εγώ, στην πρωτεύουσα **Παραμαρίμπο**. Παρεμπιπτόντως ονομάζομαι Κίμπερλυ και είμαι δέκα ετών.

Παλαιότερα, το **Σουρινάμ** ήταν μια Ολλανδική αποικία, μέχρι που, στις 25 Νοεμβρίου 1975, έγινε ανεξάρτητη Δημοκρατία. Γι' αυτό, εκτός από την μητρική μας γλώσσα, σρανάν τόνγκο (sranan tongo), μιλάμε επίσης και Ολλανδικά που είναι η γλώσσα διδασκαλίας στα σχολεία.

Οι **φίλες** μου ονομάζονται Τσερένσια και Νοράνια. Στο σχολείο είμαστε στην ίδια τάξη.

Μου αρέσει να μαθαίνω γλώσσες. Μιλώ ολλανδικά, την μητρική μου γλώσσα, ισπανικά και λίγα αγγλικά. Στην φωτογραφία της **τάξης** μου, είμαι η δεύτερη από αριστερά, στην πρώτη σειρά.

Εδώ με βλέπετε μαζί με τους **γονείς** μου. Ο πατέρας μου Χάρβεϊ είναι υπεύθυνος της Περιφέρειας του Σουρινάμ και επικεφαλής μιας κατασκευαστικής εταιρίας. Φροντίζει για τις επισκευές στις εκκλησίες μας και μερικές φορές οικοδομεί νέες εκκλησίες. Αυτή τη στιγμή κατασκευάζει ένα ιατρικό κέντρο κοντά στην εκκλησία μας στην Ντανκμπιαρκόντρε Dankbaarkondre.

Η μητέρα μου, Εβελίζα, γεννήθηκε στη Δομινικανή Δημοκρατία. Εκεί μιλούν ισπανικά και μου μαθαίνει την γλώσσα. Διαχειρίζεται το κατάστημα του εκκλησιαστικού ιδρύματος Κοραντίζν (Corantijn) στο Βέλμπενταχτ (Welbedacht). Ονομάζεται Μακάντρα που σημαίνει «μαζί» στα ελληνικά. Ακριβώς δίπλα βρίσκεται η εκκλησία μας, όπου πηγαίνω στην θεία λειτουργία μαζί με τους **αδελφούς** μου Άγγελο και Ραούλ και την μητέρα μου.

Η Περιφέρεια του Σουρινάμ περιλαμβάνει δέκα κοινότητες και περίπου 700 αδελφούς και αδελφές. Εδώ βλέπετε τη δική μας **κοινότητα**.

Μον Αγαπημένο μου πιάτο είναι το δομινικανό **νασί**, που είναι ένα πιάτο με ρύζι και, περιστασιακά και μπέργκερ επίσης.

Μου αρέσει να κάνω ποδήλατο και να παίζω βιντεοπαιχνίδια, μου αρέσει επίσης και η μουσική. Μου αρέσει πολύ επίσης να παίζω με την **γάτα** μας.

■ Φωτογραφίες: Ν.Ε. Καναδός

Εκλογή και κλήση σε αξίωμα

Τα ερωτήματα « Τι » και « Ποιος » που είναι σχετικά με τον καθορισμό του αξιώματος, έχουν επιλυθεί. Παραμένει το ερώτημα : Γιατί έρχεται το αξίωμα στον πιστό; Είναι αυτό που εξηγεί ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ σε αυτό το διδακτικό κείμενο.

Στο πέμπτο άρθρο της Νεοαποστολικής Ομολογίας Πίστης, αναφέρεται: «Πιστεύω ότι εκείνοι τους οποίους ο Θεός επέλεξε για να ασκήσουν ένα αξίωμα έχουν επενδυθεί σε αυτό μόνον από τους Αποστόλους». Σχετικά με το θέμα αυτό, η Κατήχηση διευκρινίζει:

- Το αξίωμα δεν είναι ανθρώπινο έργο, ούτε τελικά της Εκκλησίας – είναι μια δωρεά που κάνει ο Θεός στην Εκκλησία του.
- Είναι ο Θεός που επιλέγει ένα άνθρωπο για να του αναθέσει ένα αξίωμα.
- Η εκλογή αυτή γίνεται από τον Θεό με την ευκαιρία μιας χειροτονίας που ολοκληρώνεται από το αποστολικό αξίωμα (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5).

Διατήρηση και ενίσχυση της πίστης

Η πίστη στην θεϊκή εκλογή των αξιωμάτων αποτελεί μέρος του πλούτου της Εκκλησίας μας. Είναι μια πηγή κινήτρων και δύναμης για τα χειροτονημένα αξιώματα. Ταυτόχρονα, συμβάλλει στην αποδοχή του πνευματικού αξιώματος από την κοινότητα. Αποστολή των Αποστόλων είναι να διατηρούν και να ενισχύουν αυτή την πίστη.

Λέμε ότι είναι ο Θεός που επιλέγει το πρόσωπο πριν την χειροτονία και αυτή η εκλογή εκφράζεται με την απόφαση του Αποστόλου για να το χειροτονήσει. Θα πρέπει ωστόσο, να παραδεχθούμε ότι η εξήγηση αυτή είναι λίγο πολύ συνοπτική, δεδομένης της σημασίας του θέματος.

Ορισμένες συνθήκες και περιστάσεις μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την θεϊκή εκλογή ενός χειροτονημένου αξιώματος. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν αποδεικνύεται ότι ένα χειροτονημένο αξίωμα δεν στέκεται στο ύψος του αξιώματός του ή ότι αποτυγχάνει στην άσκησή του.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η επιλογή των προς χειροτονία αξιωμάτων γίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

- Οι τοπικοί υπεύθυνοι παρουσιάζουν στον Απόστολο ένα κατάλογο προσώπων που προτείνονται για χειροτονία.
- Με βάση αυτές τις προτάσεις, ο Απόστολος (ή ο Απόστολος Περιφέρειας) επιλέγει τα πρόσωπα που πρόκειται να χειροτονηθούν.
- Ένας τοπικός υπεύθυνος επικοινωνεί με τα επιλεγμένα πρόσωπα για να τους εξηγήσει τι τα περιμένει.
- Εάν τα πρόσωπα αυτά δώσουν τη συγκατάθεσή τους, ο Απόστολος προχωρεί στην χειροτονία τους.

Δεν είναι απαραίτητα εύκολο να συνδυαστεί αυτός ο «διοικητικός» τρόπος με μια εκλογή που είναι αποφασισμένη από τον Θεό. Γι' αυτό που φαίνεται χρήσιμο, σε αυτό το πλαίσιο, να εξηγήσω με λίγα λόγια τους όρους της θεϊκής εκλογής και της κλήσης σε ένα αξίωμα.

Η θεϊκή εκλογή

Όπως όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον Θεό, η θεϊκή εκλογή σε ένα αξίωμα είναι ένα μυστήριο που δεν μπορούμε να το συλλάβουμε, παρά μόνον με την πίστη. Κανείς Απόστολος δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι κατανοεί πλήρως γιατί ο Θεός επιλέγει ένα πιστό για να του αναθέσει ένα ιδιαίτερο καθήκον. Η αποστολή των Αποστόλων συνίσταται απλώς στο να αναγνωρίζουν το θέλημα του Θεού και να ενεργούν ανάλογα (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.7).

Για να καθοριστεί ποιοι πιστοί καλούνται από τον Θεό σε ένα αξίωμα, θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τα ακόλουθα:

Τις ανάγκες της Εκκλησίας: Το αξίωμα δεν είναι ένας αυτοσκοπός, δίνεται από τον Θεό για να καλύψει τις ανάγκες της Εκκλησίας του. Ο Απόστολος και οι συνεργάτες του οφείλουν να αφήνονται στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος για να αναγνωρίζουν τις ανάγκες και τις προσδοκίες της κοινότητας.

Τις πνευματικές δωρεές: Σε αυτόν που έχει επιλεγεί για να του ανατεθεί ένα αξίωμα, ο Θεός δίνει τις απαραίτητες πνευματικές δωρεές για την άσκησή του. Αναγνωρίζουμε ένα πιστό που έχει κληθεί σε ένα αξίωμα για

- την πίστη του στον Ιησού Χριστό, στον θάνατό του, την Ανάστασή του και την επιστροφή του·
- την πιστότητά του στο Ευαγγέλιο·
- την πίστη του στην Εκκλησία ως μεσολαβητή για τη σωτηρία, στους Αποστόλους, τα μυστήρια και το αξίωμα·
- την αγάπη του για τον Θεό και για τους πιστούς·
- την προθυμία του να υπηρετεί.

Τις ανθρώπινες ικανότητες: Η εκλογή που πραγματοποιήθηκε από τον Θεό αντανακλάται επίσης στις ικανότητες που δόθηκαν στον πιστό. Ταιριάζει να αναφερθεί, για παράδειγμα, η ικανότητα να ακούει, η ικανότητά του για διάλογο, η ικανότητά του να εκφράζεται ξεκάθαρα, η ευρύτητα του πνεύματος, η κοινή λογική, η γνώση ή η ικανότητα και η θέληση για μάθηση. Ο Απόστολος και οι συνεργάτες του οφείλουν να εξασφαλίσουν ότι οι ανθρώπινες ικανότητες – δηλαδή, ο χαρακτήρας, οι συναισθηματικές ή διανοητικές ικανότητες – του χειροτονημένου αξιώματος αντιστοιχούν επίσης στις ανάγκες της κοινότητας στην οποία καλείται να υπηρετήσει.

Την αποδοχή από την κοινότητα: Το αξίωμα είναι μια δωρεά του Θεού προς την κοινότητα. Επιλέγει ένα αξίωμα με βάση τους πιστούς που θα οφείλει να υπηρετεί. Ο Απόστολος οφείλει να διασφαλίσει ότι ο πιστός που θέλει να χειροτονήσει, θα είναι αποδεκτός από την κοινότητα. Στους κόλπους της πρώτης Εκκλησίας, οι Απόστολοι ζητούσαν από την κοινότητα να ορίσει επτά άνδρες για να χειροτονηθούν

διάκονοι (Πράξεις των Αποστόλων 6:1-6). Στην εποχή μας, η απόφαση αυτή λαμβάνεται από τους τοπικούς υπεύθυνους, καθοδηγητές κοινότητας ή υπεύθυνους περιφέρειας, που ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό της κοινότητας. Παρουσιάζοντας την πρότασή τους στον Απόστολο, τα διευθυντικά αξιώματα επιβεβαιώνουν ότι η κοινότητα των πιστών έχει αναγνωρίσει (ή μπορεί να αναγνωρίσει, όπου χρειάζεται) τις δωρεές και τις πνευματικές ικανότητες εκείνων που επιδιώκουν να χειροτονήσουν.

Η αποδοχή της κλήσης του από τον πιστό: Η θεϊκή εκλογή συνοδεύεται πάντα από μια κλήση. Ο Θεός καλεί το πρόσωπο που έχει επιλέξει και του δίνει τη δυνατότητα να επιλέξει αν θα αποδεχθεί ή όχι την εκλογή του. Είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτή η κλήση αποκαλύπτεται στον πιστό με τη μεσολάβηση του Αποστόλου ή, όπου χρειάζεται, του εκπροσώπου του. Αλλά, σίγουρα δεν είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο Θεός μπορεί να καλέσει ένα πιστό στο αξίωμά του.

Η θεϊκή κλήση εκφράζεται επίσης και στην προσωπική ανάπτυξη του προσώπου που καλείται. Μέσα από τις συνθήκες της ζωής και τις προσωπικές εμπειρίες, ο Θεός ξυπνά μέσα στην καρδιά του,

- την ευγνωμοσύνη για τις δωρεές και τα ωφελήματα που λαμβάνει·
- την αγάπη για τον Θεό και για την Εκκλησία·
- την ειλικρινή επιθυμία, που γεννιέται από αυτή την ευγνωμοσύνη και αυτή την αγάπη, να υπηρετεί τον Θεό και την Εκκλησία.

Η εδραίωση της εκλογής και της κλήσης

Είναι ο συνδυασμός της αίσθησης της εσωτερικής κλήσης με το κάλεσμα του αποστολικού αξιώματος που επιτρέπει στον πιστό να αποκτήσει την βεβαιότητα ότι καλείται από τον Θεό σε ένα αξίωμα. Το πρόσωπο που καλείται θα πρέπει τότε να επιβεβαιώσει την εκλογή του και την κλήση του (Β' Πέτρου 1:10), δηλώνοντας ελεύθερα

- τη συμφωνία του με την Νεοαποστολική ομολογία πίστης·
- ότι θα ασκεί το αξίωμά του, στο πλαίσιο της εντολής που του έχει δοθεί·
- ότι θα εργάζεται σε ενότητα με το αποστολικό αξίωμα και τα άλλα αξιώματα·
- ότι θα τηρεί τους κανόνες και τους κανονισμούς της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Είναι σημαντικό για το πρόσωπο που καλείται, να μπορεί να αποφασίσει ελεύθερα και έχοντας πλήρη επίγνωση της σημασίας του ζητήματος. Οφείλει να ξέρει σε τι δεσμεύεται και ποιες είναι οι συνέπειες αυτής της δέσμευσης. Γι' αυτό και είναι σημαντικό να συμμετέχει και η σύζυγος στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων.

Μετά την χειροτονία του, το αξίωμα οφείλει να συνεχίσει να ενισχύει την εκλογή του

- εξαγιάζοντας τον εαυτό του·
- προσπαθώντας να διακρίνει το θείο θέλημα και να ενεργεί ανάλογα·
- εμβαθύνοντας την ενότητα με το αποστολικό αξίωμα, καθώς και με τα άλλα αξιώματα·
- αναπτύσσοντας τις δωρεές και τις ικανότητές του·
- δεσμευόμενος στη συνεχή εκπαίδευση προκειμένου να αποκτήσει τις απαραίτητες γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση του αξιώματός του.

Η διεύθυνση της Εκκλησίας με τη σειρά της, οφείλει να διασφαλίζει ότι το αξίωμα λαμβάνει οδηγίες για την υπηρεσία του και υποστηρίζεται στην εργασία του. Η κοινότητα οφείλει κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου να υποστηρίξει το αξίωμα με τις προσευχές της, αλλά, οφείλει επίσης να του φανερώνει την εκτίμηση και την αλληλεγγύη της.

Η εκλογή δεν αποτελεί μια άνευ όρων εγγύηση επιτυχίας

Η εκλογή του Θεού που γίνεται πραγματικότητα με την χειροτονία δεν αποκλείει τη δυνατότητα, ένα αξίωμα να μπορεί να αποτύχει στην άσκηση της υπηρεσίας του. «Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι τίθεται υπό αμφισβήτηση το αρχικό κάλεσμα του Θεού» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5).

Η Κατήχηση κάνει εδώ τη διάκριση ανάμεσα στον Θεό που είναι τέλειος και αλάνθαστος και τον άνθρωπο, που είναι ατελής και διαπράττει σφάλματα.

Προς αποφυγή οποιασδήποτε παρεξήγησης, ας γίνει ξεκάθαρο από την αρχή τι εννοούμε αποτυχία στην άσκηση του αξιώματος. Η αποτυχία για την οποία μιλάμε εδώ δεν αναφέρεται στα «αποτελέσματα» που επιτυγχάνονται, αλλά στον τρόπο με τον οποίο το αξίωμα εκπληρώνει το θείο θέλημα.

Οι λόγοι και οι αιτίες που μπορούν να εμποδίσουν ένα αξίωμα να εκπληρώσει την υπηρεσιακή του εντολή μπορεί να είναι διαφορετικών φύσεων:

Η αποτυχία που αποδίδεται στο αξίωμα: Ένα αξίωμα δεν μπορεί να επιτύχει στην άσκηση του αξιώματός του

- εάν συμπεριφέρεται με ένα τρόπο που είναι ασυμβίβαστος με το αξίωμά του·
- εάν δεν συνδέεται με το αποστολικό αξίωμα·
- εάν η στάση του κάνει τους αδελφούς και τις αδελφές στην πίστη, να χάσουν την εμπιστοσύνη τους·
- εάν αρνείται να θέτει στην υπηρεσία της Εκκλησίας τις δωρεές και τη δύναμή του.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, το αξίωμα στερείται της θείας ευλογίας και επομένως, οι πράξεις του είναι καταδικασμένες σε αποτυχία. Ωστόσο, οι πράξεις που πραγματοποιεί στο πλαίσιο της υπηρεσιακής του εξουσίας (διανομή μυστηρίων, αναγγελία άφεσης των αμαρτιών, διαχείριση των ευλογιών, αληθινή διακή-

ρυξη του λόγου) δεν αμφισβητούνται εξ αιτίας της συμπεριφοράς του. Παραμένουν έγκυρες και μπορούν να αναπτύξουν όλα τους τα αποτελέσματα.

Η αποτυχία που αποδίδεται στην κοινότητα: Η ανθρώπινη αδυναμία μπορεί να οδηγήσει τα μέλη της κοινότητας να είναιμισαλλόδοξα ή ακόμη και εχθρικά προς ένα αξίωμα. Από εκείνη τη στιγμή, δεν μπορεί πλέον να εκπληρώνει την αποστολή του μαζί τους. Η αποτυχία αυτή αποδίδεται στη συνέχεια στην κοινότητα και όχι στο αξίωμα.

Η αποτυχία που αποδίδεται στη διεύθυνση της Εκκλησίας: Ακόμη και οι Απόστολοι είναι ατελείς άνθρωποι που μπορεί να κάνουν λάθη. Εάν αποδειχθεί ότι ένα αξίωμα, παρ' όλες τις προσπάθειες, δεν στέκεται στο ύψος του αξιώματός του, ο Απόστολος οφείλει να έχει την ειλικρίνεια να αμφισβητήσει τον εαυτό του. Ίσως έχουν γίνει λάθη στην εκτίμηση των αναγκών της κοινότητας ή στις ικανότητες του αξιώματος. Ωστόσο, ζητείται από τον Απόστολο, να βοηθήσει αυτό το αξίωμα, να προσαρμόσει την αποστολή του στις δεξιότητές του, αν είναι απαραίτητο και, να διασφαλίσει ότι, αυτό και όπου χρειάζεται και η οικογένειά του, λαμβάνουν την κατάλληλη ποιμαντική φροντίδα.

Η αποτυχία που αποδίδεται σε εξωτερικές συνθήκες: σε ορισμένες περιπτώσεις, μετά την χειροτονία του προσώπου που έχει κληθεί, συμβαίνουν γεγονότα που καθιστούν δύσκολη, ακόμη και αδύνατη την άσκηση του αξιώματός του.

Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα όταν

- το αξίωμα αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας ή σημαντικές αλλαγές στην οικογενειακή ή επαγγελματική του ζωή·
- η σύνθεση της κοινότητας έχει αλλάξει τόσο πολύ που έχουν προκύψει καινούργιες ανάγκες·
- η δημογραφική εξέλιξη υποχρεώνει την Εκκλησία να τροποποιήσει το οργανόγραμμά της.

Τέτοιου είδους αλλαγές δεν οδηγούν σε αμφισβήτηση την κλήση του Θεού, αλλά μάλλον οδηγούν στο να

- θεωρούμε αυτό που περιμένει τώρα ο Θεός·
- σκεπτόμαστε τι πρέπει να γίνει, για να μπορεί το αξίωμα να ασκεί την υπηρεσιακή του εξουσία σύμφωνα με το θέλημα του Θεού·
- αναρωτηθούμε εάν η υπηρεσιακή εντολή του αξιώματος θα πρέπει να προσαρμόζεται·
- αναρωτηθούμε εάν έχει φτάσει η ώρα να απαλλαγεί το αξίωμα από την υπηρεσιακή του εντολή.

Η άσκηση ενός αξιώματος δεν αποτελεί εγγύηση σωτηρίας και το γεγονός ότι κάποιος αποτυγχάνει στο αξίωμά του, δεν αποκλείει το αξίωμα από την πρόσβαση στη σωτηρία. Η αποστολή μας απέναντί του παραμένει αμετάβλητη: Το βοηθάμε στην επίτευξη της σωτηρίας του. Δεν είναι ο ρόλος των Αποστόλων να κρίνουν αυτούς που αρνούνται ένα αξίωμα. Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα αξιώματα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην άσκηση της υπηρεσίας τους, χρειάζονται μια ιδιαίτερη υποστήριξη και άνεση.

Παίρνοντας το μέλλον στα χέρια μας

Τα πιστολάκια για τα μαλλιά ζεσταίνονται, τα σφυριά χτυπούν και τα κεφάλια καπνίζουν: Η εκκλησία του Πάρκγουντ (Νότια Αφρική) έχει μετατραπεί σε κέντρο κατάρτισης για μειονεκτούντες νέους. Αυτοί οι τελευταίοι αποκτούν κάτι πολύ περισσότερο από επαγγελματικές δεξιότητες.

Η χαρά είναι μεγάλη: Οι συμμετέχοντες ολοκλήρωσαν με επιτυχία την κατάρτισή τους

«Ο εκπαιδευτής διασφαλίζει ότι τα μαθήματα παραμένουν πολύ συναρπαστικά», διηγείται ο Φοβίζα Τάλιεπ (Fowiza Taliep). «Κάθε εβδομάδα, χαίρομαι να συμμετέχω στα μαθήματα, επειδή ο εκπαιδευτής εξηγεί τόσο καλά τα πράγματα και μπορούμε πάντοτε να του θέτουμε τα ερωτήματά μας». Η νέα γυναίκα από το Πάρκγουντ, κοντά στο Κεηπτάουν, παρακολουθεί μαθήματα πληροφορικής στην ανακαινισμένη εκκλησία της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Από την αίθουσα της θείας λειτουργίας στο κέντρο κατάρτισης

Το ίδρυμα «Μασάκε» (Masakhe) του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας της Νότιας Αφρικής, ήδη από το 2021 σχεδίαζε τη δημιουργία του «Skills Development Centre» (ενός κέντρου ανάπτυξης δεξιοτήτων). Ιδιαίτερα στην περιοχή του Ακρωτηρίου, το ποσοστό ανεργίας είναι υψηλό και η φτώχεια που προκύπτει είναι σημαντική. Η Εκκλησία διέθεσε το κτίριο στο Πάρκγουντ. Και η οργάνωση «NAK-karitativ» εξασφάλισε την οικονομική υποστήριξη.

Οι εργασίες μπόρεσαν να ξεκινήσουν τον Οκτώβριο του 2022. Οι πάγκοι της εκκλησίας αποσυναρμολογήθηκαν και αποθηκεύτηκαν στην εκκλησία του Τάφελσιγκ. Το κτίριο της εκκλησίας διαμορφώθηκε με τέτοιο τρόπο, ώστε να δημιουργηθούν αίθουσες

διδασκαλίας. Στις 6 Φεβρουαρίου 2023, ο Απόστολος Περιφέρειας Τζον Λέσλι Κρίελ, πρόεδρος του ιδρύματος «Μασάκε», εγκαινίασε πανηγυρικά το «Κέντρο Ανάπτυξης Δεξιοτήτων Μασάκε».

Υπάρχουν δύο επιλογές για ένα άνεργο, είτε στην ομιλία του: Μπορεί να περιμένει μέχρι κάποιος να του προσφέρει μια θέση εργασίας, ή να κάνει κάτι για να βελτιώσει την κατάστασή του. Το νεοσύστατο κέντρο κατάρτισης και το έργο «Skills unlimited» (απεριόριστες δεξιότητες) δημιούργησαν μια ευκαιρία για τους νεαρούς ενήλικες.

Αντιμετώπιση της φτώχειας

Η Φοβίζα δεν απέκτησε ένα δίπλωμα, ούτε ακολούθησε κάποια κατάρτιση μετά το σχολείο «Σήμερα, το μετανιώνω εντελώς», λέει. Κατά την επιλογή των μαθητευομένων, ανεξάρτητα από την ομολογία ή την θρησκευτική τους πεποίθηση, διασφαλίζουμε ότι κανείς δεν θα αποκλείεται από το πρόγραμμα λόγω έλλειψης σχολικής εμπειρίας. Πρέπει ακριβώς, να ενθαρρύνουμε τους νέους που έχουν λιγότερες ευκαιρίες στην αγορά εργασίας. Αυτό είναι κάτι που άνοιξε νέες ευκαιρίες για την Σαρμαίν Κόντια (Charmainne Kodia), για παράδειγμα: «Εγγράφηκα σε ένα μάθημα κομμωτικής στην Μασάκε, για να βελτιώσω τις ικανότητές μου και επειδή είμαι άνεργη, περισσότερους από έξι μήνες», μας διηγείται.

Οι νέοι δοκιμάζονται ως επιστήμονες πληροφορικής, κομμωτές ή τεχνίτες τοποθέτησης πλακιδίων.

Σε μια αφίσα, μπροστά από μια από τις Νεοαποστολικές εκκλησίες, είδε την προτροπή να εγγραφεί στα μαθήματα και εγγράφηκε τελικά στις 30 Ιανουαρίου.

Δεν το μετανοεί. Χάρη σε αυτό το πιστοποιητικό, μπορεί να κόβει, να ισιώνει και να στεγνώνει τα μαλλιά στο σπίτι της. «Αυτό επομένως, είναι πολύ χρήσιμο για μένα και για την οικογένειά μου», λέει η Σαρμαίν, η οποία επιτέλους διαθέτει ένα εισόδημα.

Βήματα προς τον κόσμο της εργασίας

«Με το πιστοποιητικό σπουδών, οι συμμετέχοντες στο μάθημα μπορούν να δημιουργήσουν τη δική τους μικροεπιχείρηση ή να αναζητήσουν μια εργασία», εξηγεί ο επίσκοπος Γκρέγκορι Φέμπρουαρι (Gregory February), διευθυντής του «Ιδρύματος Μασάκε». Το έργο «Απεριόριστες Δεξιότητες» έχει επιτρέψει ήδη σε 120 νέους να εξειδικευτούν σε ένα επάγγελμα. Πολλοί από αυτούς κερδίζουν τα προς το ζην, χάρη στα προσόντα που έχουν αποκτήσει.

Ορισμένοι από τους διδάσκοντες στο κέντρο κατάρτισης, έχουν προηγουμένως συμμετάσχει σε ανάλογα μαθήματα. Γνωρίζουν τις προκλήσεις των δήμων και μπορούν να προσφέρουν κάθε δυνατή υποστήριξη. Ξέρουν πολύ καλά: Στον κόσμο της εργασίας, δεν χρειάζονται μόνο τεχνικές δεξιότητες.

Ο Σουλεϊμάν Σίμονς αφηγείται: «Έμαθα πολλά πράγματα που δεν περίμενα». Ο νέος άνδρας μόλις τελείωσε το μάθημα της εφαρμοσμένης πληροφορικής. «Δεν έμαθα μόνο πράγματα που αφορούν τους υπολογιστές, αλλά έμαθα και πρακτικές δεξιότητες:

Η διαμορφωμένη εκκλησία χρησιμεύει ως χώρος πρακτικής εξάσκησης

Συμμετείχα σε μια συνέντευξη για εργασία και ανέπτυξα τις καλύτερες δεξιότητες στην επικοινωνία».

Κοιτάζοντας προς το μέλλον

«Δεν μπορώ, παρά μόνο να σας συμβουλευώ να έλθετε και να επωφεληθείτε από αυτή την κατάρτιση. Πρόκειται για μια κατάρτιση χωρίς κόστος. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να έρχεστε και να βρίσκεστε εδώ κάθε μέρα». Αυτά είπε περιληπτικά η Σαρμαίν.

Τα προσεχή μαθήματα κομμωτικής, επεξεργασίας ξύλου, τοποθέτησης πλακιδίων, υδραυλικού και εφαρμοσμένης πληροφορικής θα αρχίσουν στις 4 Σεπτεμβρίου και θα διαρκέσουν από έξι έως εννέα εβδομάδες. Και σύντομα, θα υπάρξουν και άλλα: «Ελπίζουμε ότι θα υπάρξουν μαθήματα ζωγραφικής, διακόσμησης κατοικίας και χειροτεχνίας», ελπίζει ο διευθυντής Γκρέγκορι Φέμπρουαρι.

Φωτογραφία: Robert Kneschke - stock.adobe.com

Η εθελοντική δέσμευση βοηθά να προστατευτούν τα παιδιά

Σε ότι αφορά την πρόληψη της σεξουαλικής κακοποίησης, η Νεοαποστολική Εκκλησία, δεν επιτρέπει την παραμικρή χαλάρωση: Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η εισαγωγή ενός υποχρεωτικού κώδικα συμπεριφοράς στην εκκλησιαστική Περιφέρεια της Δυτικής Γερμανίας.

«Η προστασία απέναντι στη σεξουαλική βία είναι ένα καθήκον που εμπίπτει στο σύνολο της κοινωνίας και στην οποία υποχρεούται και η Νεοαποστολική Εκκλησία». Είναι αυτό που προβλέπουν οι διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές για χρήση από τα αξιώματα. Και αυτό είναι επίσης που διατυπώνεται στους κανονισμούς που καταρτίζει αυτή τη στιγμή η εκκλησιαστική Περιφέρεια της Δυτικής Γερμανίας.

Το Νοέμβριο του 2022, η Συνέλευση των Αποστόλων υιοθέτησε μια έννοια πρόληψης κατά της σεξουαλικής βίας. Συνοψίζει τις κατευθύνσεις και τα μέτρα που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων περίπου 15 ετών. Σε αυτά έρχεται να προστεθεί μια εθελοντική δέσμευση για τα αξιώματα και τους υπεύθυνους λειτουργούς, στο πλαίσιο της παρακολούθησης των παιδιών και της νεολαίας.

Δεσμευτικοί κανόνες

Οι δεσμευτικές αυτές κατευθυντήριες γραμμές έχουν πλέον εισαχθεί επίσημα στις Περιφέρειες. Για να γίνει αυτό, οργανώνονται επί τόπου εκπαιδευτικές συνεδρίες, που απευθύνονται κατ' αρχάς στα αξιώματα και τους επιφορτισμένους λειτουργούς, αλλά και στις

οποίες προσκαλούνται επίσης, γονείς και παππούδες παιδιών και νέων, καθώς και όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη της κοινότητας.

Οι προγραμματισμένοι ομιλητές εκπαιδεύτηκαν με τηλεδιάσκεψη τον Μάιο και τον Ιούνιο. Ο επίσκοπος Μάνφρεντ Βρουνς (Manfred Bruns), υπεύθυνος του τμήματος που είναι αφιερωμένο στην ποιμαντική φροντίδα και πρώην αξιωματικός της δικαστικής αστυνομίας, καθώς και η διάκονος Γαβριέλα Σμιτζ (Gabriele Schmitz), διπλωματούχος ψυχολόγος και ψυχοθεραπεύτρια, συντόνισαν την εκδήλωση.

Πρακτικές εμπειρίες

Η εκκλησιαστική Περιφέρεια της Δυτικής Γερμανίας ακολουθεί έτσι μια κατευθυντήρια γραμμή της Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας: «Οι Απόστολοι Περιφέρειας εκδίδουν κανόνες που είναι σχετικοί με την πρόληψη και τη διαχείριση της σεξουαλικής κακοποίησης στην ποιμαντική διακονία και στη συνεργασία με τις κρατικές δικαστικές αρχές». Είναι αυτό που είχε υιοθετηθεί από το όργανο της διεθνούς διεύθυνσης στα τέλη του 2021, ταυτόχρονα με τις νέες κατευθυντήριες γραμμές προς

χρήση από τα αξιώματα.

Με αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές, το πεδίο δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας της Νότιας Αφρικής, μπόρεσε να αποκτήσει πρακτική εμπειρία. Από τον Ιούλιο του 2020, στη Νότια Αφρική, έχει τεθεί σε ισχύ μια λεπτομερής οδηγία που αφορά τον χειρισμό «οποιασδήποτε μορφής σεξουαλικής παρενόχλησης» από αξιώματα ή υπεύθυνους λειτουργούς. Η έννοια αυτή καθορίζει τις ευθύνες, περιγράφει προληπτικά μέτρα, θεσπίζει διαδικασίες για ύποπτες περιπτώσεις και σκιαγραφεί την ποιμαντική φροντίδα για τα πρόσωπα που έχουν παρενοχληθεί. Το κεντρικό σημείο επαφής είναι μια επιτροπή που αποτελείται από εμπειρογνώμονες πέρα από την υπηρεσιακή ιεραρχία.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι κανόνες αυτοί ελέγχθηκαν και επιβεβαιώθηκαν για πρώτη φορά, πέρυσι, από μια άλλη επιτροπή ανεξάρτητων εμπειρογνώμωνων, διαδικασία που πραγματοποιείται κάθε δύο χρόνια. Εν τω μεταξύ, η εκκλησιαστική Περιφέρεια εργάστηκε για την επέκταση του προγράμματος στην Μποτσουάνα και τη Ναμίμπια.

Απαιτήση και ενθάρρυνση

Πρόληψη, ευαισθητοποίηση, θεραπεία – αυτοί είναι οι τρεις πυλώνες της «Προσεκτικής Προσέγγισης», της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Νότιας Γερμανίας. Το πρόγραμμα αυτό είδε το φως της ημέρας το 2015 και προωθήθηκε το 2016. Εκτός από τις κατευθυντήριες γραμμές, περιλαμβάνει επίσης συνεδρίες ευαισθητοποίησης και εκπαίδευσης για προσεκτικό χειρισμό του ζητήματος. Ένα σημαντικό στοιχείο είναι ο συνοπτικός κώδικας δέκα σημείων.

Εδώ επίσης, μια επιτροπή ελέγχου και συμβουλευτικής, αποτελούμενη από ιατρούς, ψυχολόγους, και δικηγόρους είναι έτοιμη να παρέμβει, όπως για παράδειγμα, στην Βορειοανατολική Γερμανία. Τέλος, στις δύο εκκλησιαστικές Περιφέρειες – όπως ακριβώς και στη Δυτική Γερμανία –, τα αξιώματα και οι υπεύθυνοι λειτουργοί υποχρεούνται να παρέχουν εκτεταμένο απόσπασμα ποινικού μητρώου, το οποίο ελέγχει ένας δικηγόρος, για να επαληθεύσει ότι δεν έχουν διαπράξει αδικήματα.

Αλλά, η δέσμευση στον αγώνα για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης δεν σταματά στην πόρτα της εκκλησίας. Έτσι, η εκκλησιαστική φιλανθρωπική οργάνωση «ανθρώπινη δραστηριότητα» συνεργάζεται, εδώ και χρόνια, με το παιδικό ίδρυμα «Χάνσελ + Γκρέτελ». Περίπου 150 000 ευρώ επενδύθηκαν έτσι σε διάφορα έργα, με το πιο πρόσφατο να είναι η διανομή «κουτιών για δυνατά παιδιά» (Starke-Kinder-Kisten) σε νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία. Επειδή «η προστασία από τη σεξουαλική βία είναι ένα καθήκον που εμπίπτει στο σύνολο της κοινωνίας και στο οποίο συμμετέχει επίσης και η Νεοαποστολική Εκκλησία».

Υπηρετώντας και βασιλεύοντας μαζί με τον Χριστό – για τα παιδιά και τους νέους

■ Φωτογραφία: Ν.Ε. Ισπανία

Εορτασμός της Αγίας Κοινωνίας για τρεις ημέρες: Είναι αυτό που έκαναν οι νέοι της Ισπανίας, το τελευταίο σαββατοκύριακο του Αυγούστου στο Γκουαρνταμάρ ντελ Σεγκούρα Guardamar del Segura. Ο υπεύθυνος, Απόστολος Περιφέρειας Γιούργκ Ζμπίντεν (Jürg Zbinden), χαιρέτησε τους νέους με τα ακόλουθα λόγια: «Μαζί είμαστε ισχυροί!». Κατά τη διάρκεια της κυριακάτικης θείας λειτουργίας, αλλά επίσης και όλη τη διάρκεια του σαββατοκύριακου, είχε την ευκαιρία να συζητήσει με τους νέους, το σύνθημα του έτους. «Υπηρετώ σημαίνει βοηθώ!», ήταν κυρίως το μήνυμά του προς τους νέους. «Βασιλεύω σημαίνει ότι είμαι ικανός να διαχειρίζομαι και να ελέγχω τον χρόνο και τις σκέψεις μου. Είναι εκείνος που κυριαρχεί ή αυτός που κυριαρχείται; Αυτό ισχύει επίσης και στα κοινωνικά δίκτυα, όταν πατάμε ένα «μου αρέσει», ή αφήνουμε ένα σχόλιο. Εκείνος που ανοίγει σήμερα την καρδιά του στον Κύριο και αφήνει τον Χριστό να του μιλήσει, θα υπηρετήσει και θα βασιλέψει σε ειρήνη με τον Χριστό».

Στις 31 Αυγούστου, μερικά παιδιά από τις Ισπανικές Νεοαποστολικές κοινότητες συναθροίστηκαν κοντά στο Σαν Ιλντεφόνσο της Γκράνχα (San Ildefonso de la Granja). Εκτός από τα παιχνίδια για να γνωριστούν οι νέοι μεταξύ τους, το κολύμπι, την αγγειοπλαστική και πολλά διασκεδαστικά παιχνίδια, η συζητήσις για την πίστη απετέλεσαν ένα σημαντικό μέρος για αυτή την πολυήμερη παιδική κατασκήνωση. Το ισχυρό σημείο ήταν η θεία λειτουργία, το πρωί της Κυριακής. «Εμείς τον αγαπάμε, επειδή αυτός πρώτος μας αγάπησε!» (Α' Ιωάννη 4:19). Ο λειτουργός εξήγησε τον λόγο με ένα τρόπο φιλικό προς τα παιδιά. Όταν ερχόμαστε στην θεία λειτουργία, ακούμε τον λόγο του Θεού και ενισχυόμαστε. «Και όταν αισθανόμαστε καλά, μπορούμε να κάνουμε στον πλησίον μας το καλό», εξήγησε ο λειτουργός. «Είναι αυτό που θέλει ο Χριστός και αυτή είναι η υπηρεσία του Χριστού».

Κανένα μονοπάτι δεν είναι πολύ μακρύ

Οι αποστάσεις, οι τοίχοι των φυλακών, οι κοινωνικές συμβάσεις: Οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί είναι ασταμάτητοι στην επιθυμία τους να απασχολούνται φροντίζοντας αδελφούς και αδελφές στην πίστη και να βιώνουν την αδελφική – ας ρίξουμε ένα βλέμμα στη ζωή της κοινότητας σε παγκόσμια κλίμακα.

■ Φωτογραφίες : Ν.Ε. Νοτιοανατολική Ασία

Μια απέραντη θάλασσα χωρίζει τα Νησιά των Φιλιππίνων, τα οποία επισκέφτηκε ο Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισονουγκρόχο συνοδευόμενος από τον Απόστολο Σαμουήλ Τανζατικνό, από το τέλος Ιουνίου μέχρι την αρχή του Ιουλίου 2023. Πέντε θείες λειτουργίες και δύο συναντήσεις με τα αξιώματα, πραγματοποιήθηκαν στην Λέυτε (Leyte), στο Μποχόλ (Bohol) και το Σεμπού (Cebu), σε τρία διαφορετικά νησιά. Το αποκορύφωμα ήταν η θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων που πραγματοποιήθηκε στις 2 Ιουλίου, στην κεντρική εκκλησία του Σεμπού.

Η ποιμαντική φροντίδα πίσω από τα κάγκελα

«Σε φυλακή ήμουν, και ήρθατε σε μένα»: Ο βιβλικός λόγος που προέρχεται από τον Ματθαίο 25:36 ενέπνευσε τους ιερείς Σιγιαμπόνγκα (Siyabonga Ndongeni), Ξαμπίζο (Xabiso Stwayi) και Καγιαλέτου (Khayaletu Vaaltein) της Περιφέρειας Νόμπουλε (Nobuhle) (Νότια Αφρική) να επισκεφτούν μέλη της κοινότητάς τους που ζουν σε κοινωνικά ιδρύματα και

παράσχουν μια ποιμαντική φροντίδα. Στις 3 Ιουνίου, οι υπηρέτες του Κυρίου επισκέφτηκαν την φυλακή Σαιντ Άλμπανς (St. Albans Correctional Services) όπου παρείχαν ποιμαντική φροντίδα σε φυλακισμένους αδελφούς και αδελφές.

Η μουσική δεν γνωρίζει κανένα μειονέκτημα

«Έλα, τώρα είναι η στιγμή, υποκλινόμαστε, δώσε του την καρδιά σου, έλα όπως είσαι και προσκύνησε» – είναι με αυτό το τραγούδι καλωσορίσματος που η χορωδία «Factor G» υποδέχθηκε το κοινό της στην Τριέρ (Γερμανία) στις αρχές Ιουνίου. Και αυτό έπρεπε να γίνει κατανοητό με την κυριολεκτική έννοια, επειδή, το «Factor G» είναι ένα έργο ένταξης στο οποίο νέοι με ή χωρίς αναπηρίες κάνουν μαζί μουσική. Η χορωδία ερμήνευσε επαινετικά τραγούδια για το πολυπληθές κοινό, που, παρά την καλοκαιρινή ζέστη, ήλθε, καθώς και τους ακροατές που συνδέθηκαν μέσω της πλατφόρμας You Tube.

■ Φωτογραφία: Βέρνερ Φιλντ, Μπιάνκα Λεγιεντέκ

Φωτογραφία: Ν.Ε. Μπενίν και Τόγκο

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νιγηρία

Για να παρακινηθούν οι χορωδοί, αλλά και για να προσφερθεί επίσης ένα είδος δροσιάς, ο επικεφαλής της χορωδίας μοίρασε μικρές σημαίες «factor G» τις οποίες το κοινό ανέμιξε στον ρυθμό της μουσικής, κατά τη διάρκεια της συναυλίας, για να δροσιστεί.

Ημέρες της γυναίκας στην Αφρική

Γυναίκες από τις Περιφέρειες του Τόγκο και της Νιγηρίας, αφιέρωσαν τρεις ημέρες για τον εαυτό τους. Από τις 26 έως τις 28 Μαΐου 2023, εκατοντάδες γυναίκες από πέντε κοινότητες της περιοχής Τόγκο 3 συναθροίστηκαν στο Νταπαπόνγκ (Daparong). Εκμεταλλεύτηκαν τις ημέρες αυτές για να οργανώσουν συνέδρια, στρογγυλά τραπέζια, αγρυπνίες και τραγούδια από κοινού. Ο Απόστολος Κοσσίβι Έντοχ Κλούτσε (Kossivi Edoh Kloutse) τέλεσε με τις αδελφές στην πίστη, την θεία λειτουργία του πέρατος των εργασιών αυτής της συνάθροισης.

Αδελφές από 16 περιοχές της Δυτικής Νιγηρίας συναθροίστηκαν από τις 7 έως τις 9 Ιουλίου 2023 για μια «Αδελφική Συντροφιά» (Sisters Fellowship). Δόθηκε ιδιαίτερο βάρος σε σεμινάρια, εργαστήρια και ένα έλεγχο υγείας.

Επιπλέον, οι γυναίκες συναθροίστηκαν στην εκκλησία της Ικέζα (Ikeja) για αγρυπνίες και για μια θεία λειτουργία. Με την ευκαιρία αυτή, ήλθε ο Απόστολος Όσκαρ Νβάνζα (Oscar Nwanza) για να την τελέσει.

«Τώρα είναι η στιγμή»

Νεοαποστολικοί νέοι από όλη την Γερμανία, διέσχισαν τα θρησκευτικά σύνορα κατά την «Ημέρα των Εκκλησιών» (Kirchentag), τη συνάθροιση των Γερμανών Προτεσταντών. Το σαββατοκύριακο της Εορτής του Θεού σηματοδότησε την έναρξη της 38^{ης} προτεσταντικής Ημέρας των Εκκλησιών για τους περίπου 100.000 πιστούς που συναθροίστηκαν στη Νυρεμβέργη. Η θρησκευτική υπηρεσία άρχισε στις 11 το πρωί, στην εκκλησία του Σαιντ Λοράν, που ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Η μουσική εξασφαλίστηκε από μια χορωδία αποτελούμενη από 85 νέους που ήλθαν από όλη την Γερμανία, κάτω από τη διεύθυνση του Γκερίτ Ζουνγκ (Gerrit Junge) και συνοδευόταν από τον Σίγκι Χάνγκερ (Sigi Hänger) στο όργανο και στο ηλεκτρικό πιάνο. «Τώρα είναι η στιγμή», αυτό ήταν το σύνθημα της Ημέρας των Εκκλησιών· οι νέοι ερμήνευσαν επίσης το γνωστό κομμάτι της θρησκευτικής συνάθροισης της Νεοαποστολικής Εκκλησίας «Έφτασε η μεγάλη στιγμή» (πρωτότυπος τίτλος: Es ist höchste Zeit).

Είναι κάτω από αυτό το θέμα που πραγματοποιήθηκαν διάφορες εκδηλώσεις, στις οποίες, εν μέρει συνέβαλε η Νεοαποστολική Εκκλησία. Ο Απόστολος Ματίας Πφούτζνερ (Matthias Pfütznner), υπεύθυνος για τον οικουμενισμό, για παράδειγμα, παρουσίασε την προσδοκία των Νεοαποστολικών χριστιανών για την επικείμενη επιστροφή του Χριστού, κατά τη διάρκεια ενός στρογγυλού τραπέζιου με θέμα την Αποκάλυψη. Όσο για τον Απόστολο Αρν Χέρμαν (Arne Herrmann), υπεύθυνο για την Περιφέρεια της Νυρεμβέργης (στην Γερμανία), τέλεσε μια θεία λειτουργία με τους νέους της χορωδίας του προγράμματος και τους καλεσμένους, avec les jeunes du chœur-projet et les invités, προτρέποντάς τους να χρησιμοποιούν το διαθέσιμο χρόνο στο πνεύμα του Χριστού και να κάνουν πράξη το καλό.

Φωτογραφία: Πίτερ Γόχαννικ, Φρανκ Σουλντ

Οι φοιτητές τύπωσαν μπλουζάκια για τους εορτασμούς της δεύτερης επετείου της κοινότητας της Πανεπιστημιούπολης

Photos : Adjetey Adjei, NAC Winneba

Συνδυασμός μάθησης και πίστης

Το Πανεπιστήμιο της Γκάνα, το Πανεπιστήμιο Επιστημών και Τεχνολογίας και το Πανεπιστήμιο Κέιπ Κόουστ (Cape Coast) – η Νεοαποστολική Εκκλησία της Γκάνα είναι παρούσα στις πανεπιστημιούπολεις αυτών των τριών Πανεπιστημίων. Εδώ και δύο χρόνια είναι επίσης παρούσα και σε αυτή του Πανεπιστημίου Εκπαίδευσης της Γουινέμπα (Winneba). Αυτό ήταν κάτι που εορτάστηκε με μεγάλη λαμπρότητα.

Όλοι φορούν λευκά μπλουζάκια, στα οποία είναι γραμμένο «NAC UEW» σε μπλε χρώμα, με ένα κόκκινο «2» στο πλάι. Την Πέμπτη 20 Ιουλίου 2023, μερικοί φοιτητές ξεχώρισαν στο μεγάλο πλήθος της πανεπιστημιούπολης. Εκτός από τα εξωτερικά σημάδια, όλοι νοιώσαμε μεγάλη χαρά και ευγνωμοσύνη.

Ένα σημαντικό βήμα για τη Γουινέμπα

Οι φοιτητές είχαν αρκετούς λόγους να χαίρονται: δύο χρόνια νωρίτερα, στην πανεπιστημιούπολη του Πανεπιστημίου Εκπαίδευσης της Γουινέμπα (UEW), στην Γκάνα, είχαν θεμελιώσει μια Νεοαποστολική κοινότητα.

Για να επιτευχθεί αυτό, έπρεπε να ξεπεραστεί ένα βουνό από διατυπώσεις. «Προηγουμένως είχαν γίνει ήδη προσπάθειες για τη δημιουργία μιας κοινότητας στην πανεπιστημιούπολη», αφηγείται ο Έρνεστ Σαρπόνγκ (Ernest Kyeremeh Sarpong), φοιτητής στο UEW και ιερέας στην κοινότητα.

«Οι κανόνες και οι κανονισμοί του Πανεπιστημίου δεν ήταν αρκετά ευέλικτοι για να καταστεί αυτό δυνατό», αναφέρει. Με την βοήθεια ορισμένων ανω-

τέρων στελεχών στους κόλπους του Πανεπιστημίου, που ανήκουν επίσης στη Νεοαποστολική Εκκλησία, οι νέοι μπόρεσαν επιτέλους να ιδρύσουν την κοινότητά τους στην πανεπιστημιούπολη.

Φέρνοντας την κοινότητα στην πανεπιστημιούπολη

Στην Γκάνα, είναι συνηθισμένο, διάφορες Εκκλησίες να ιδρύουν κοινότητες σε μια πανεπιστημιούπολη. οι κοινότητες καλύπτουν πνευματικές και κοινωνικές ανάγκες των μελών της που εγγράφονται για να φοιτήσουν στο Πανεπιστήμιο. «Η Εκκλησία μας δεν ήταν πραγματικά παρούσα στην πανεπιστημιούπολη, ενώ, άλλες Εκκλησίες ήταν», αναφέρει ο Έρνεστ. Το αποτέλεσμα ήταν ότι οι νεαροί άνδρες είχαν, τρόπον του λέγειν, χαθεί από την Εκκλησία στο πέρασμά τους από το γυμνάσιο στο Πανεπιστήμιο, επειδή τους ενδιέφεραν περισσότερο οι άλλες Εκκλησίες στην πανεπιστημιούπολη ή απλά, δεν είχαν πρόσβαση σε θείες λειτουργίες. «Θέλαμε να καλύψουμε αυτό το κενό», εξηγεί ο Έρνεστ. «Δημιουργώντας αυτή την κοινότητα, φέραμε πιο κοντά την Εκκλησία στην πανεπιστημιούπολη».

Αυτό, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι οι Νεοαποστολικοί φοιτητές κρατούν έτσι αποστάσεις από τις άλλες χριστιανικές κοινότητες που είναι παρούσες στην πανεπιστημιούπολη. Αντίθετα: «Είμαστε όλοι κάτω από την ίδια στέγη», εξηγεί ο Έρνεστ. «Εργαζόμαστε για την ενότητά μας, επειδή πιστεύουμε ότι η Εκκλησία καθοδηγείται από τον Ιησού». Μιλάει για μια πλατφόρμα που έχει δημιουργήσει το Πανεπιστήμιο για τους χριστιανούς: Κατά τη διάρκεια μιας διαθηρσκευακής εκκλησιαστικής υπηρεσίας, όλοι οι χριστιανοί, ανεξάρτητα από την ομολογία τους, συναθροίζονται για εορτάσουν όλοι μαζί μια εκκλησιαστική θεία λειτουργία. Αρκετές φορές μέχρι τώρα, μια τέτοια θεία λειτουργία έχει τελεστεί από Νεοαποστολικούς λειτουργούς.

Όταν εορτάζουν οι φοιτητές

Κατά τη διάρκεια του εορτασμού της επετείου της κοινότητας, στην πανεπιστημιούπολη, που διήρκεσε αρκετές ημέρες, πολλοί ενδιαφερόμενοι ενώθηκαν με τους περίπου 80 Νεοαποστολικούς φοιτητές της κοινότητας. Το αποκορύφωμα ήταν η θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Απόστολο Άντο Τσαρλς Ασάρε (Addo Charles Asare), τον υπεύθυνο Περιφέρειας Μπίσμαρκ Σέκυ (Bismark Seky) και τον αναπληρωτή του Τζον Άντοσίπα (John Adosipa). Ο ιερέας Έρνεστ μπόρεσε επίσης να ανοίξει την καρδιά του. «Αυτή η εμπειρία που βίωσα κατά τη διάρκεια αυτής της θείας λειτουργίας με παρακίνησε τόσο πολύ προσωπικά, να εργαστώ στους κόλπους του Έργου του Θεού», αφηγείται. «Έμαθα να εργάζομαι στους κόλπους του Θεού με μια μεγάλη χαρά, χωρία να περιμένω κάποια επίγεια ανταμοιβή».

Υπήρχαν ήδη συνεδριάσεις, εργαστήρια και πολλές άλλες δραστηριότητες. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης σε στρογγυλό τραπέζι με φοιτητές, ο Απόστολος Ασάρε αναφέρθηκε σε θέματα όπως η φροντίδα των νέων, ο καθορισμός του αξιώματος και η χειροτονία γυναικών.

Τα αξιώματα στην πανεπιστημιούπολη UEW εξ άλλου είναι όλα φοιτητές. Σχεδόν κάθε εβδομάδα, ο ιερέας Έρνεστ ρωτά τα νεαρά μέλη της κοινότητας, πως είναι και πως τα πάνε. Και σε ότι αφορά την ποιμαντική φροντίδα, λαμβάνει βοήθεια επίσης και από την κοινότητα προέλευσης των φοιτητών.

Πίστη και οργάνωση ελεύθερου χρόνου μαζί

Λαμβάνει επίσης υποστήριξη από τους αδελφούς και τις αδελφές της κοινότητας της Γουνιέμπα. Την Κυριακή, οι φοιτητές εορτάζουν την θεία λειτουργία μαζί τους στην Γουνιέμπα. Εξάλλου, τα αξιώματα έρχονται επίσης στην πανεπιστημιούπολη για να παρέχουν επί τόπου, ποιμαντική φροντίδα και να τους υποστηρίζουν στην πίστη τους. «Λαμβάνουμε επίσης οικονομική υποστήριξη, επειδή δεν έχουμε όλοι οικονομικές εγγυήσεις», αφηγείται ο Έρνεστ. «Εάν κάποιος από εμάς δεν τα πάει καλά, άλλα μέλη της κοινότητας της πανεπιστημιούπολης θα τον βοηθήσουν επίσης».

Η κοινωνία είναι σε πρώτο πλάνο. Όλους τους πρωτοετείς φοιτητές, τους υποδέχεται ένα μέλος της ομάδας υποδοχής «freshers' Akwaaba».

«Ελπίζουμε ότι οι νέοι φοιτητές που γίνονται δεκτοί στο Πανεπιστήμιο θα ενωθούν μαζί μας», εξηγεί ο ιερέας Έρνεστ. Κατά την υποδοχή από την «freshers' Akwaaba», οι νέοι φοιτητές γίνονται δεκτοί και με την ευκαιρία αυτή, ο ιερέας Έρνεστ μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές παρουσιάζουν επίσης την κοινότητα τους στην πανεπιστημιούπολη.

Οργανώνονται τακτικά δραστηριότητες. «Για παράδειγμα μια μέρα διδασκαλίας, όπου διδάσκουμε την Κατήχησή μας», αφηγείται ο Έρνεστ. «Οργανώνουμε εκδρομές, πηγαίνουμε σε δημοφιλή φεστιβάλ, ασχολούμαστε με δραστηριότητες που ενδιαφέρουν τα μέλη και τους δίνουν την αίσθηση ότι ανήκουν στην κοινότητά μας, στην πανεπιστημιούπολη».

Ο Απόστολος Ασάρε σε συζήτηση με μια καθηγήτρια (αριστερά) Οι φοιτητές μετά το τέλος της θείας λειτουργίας (επάνω).

Τα αξιώματα στην Κωνσταντινούπολη

Την φορά αυτή, το ετήσιο ταξίδι των αδελφών υπηρεσίας από τις κοινότητες της Νοτιοανατολικής Μεσογείου στην Κωνσταντινούπολη, είχε ένα επιπλέον σημαντικό σκοπό. Μια συνάντηση γνωριμίας με το νέο μας Απόστολο Κάρσταν Ντένκερ. Έτσι, από τις 11, έως τις 13 Ιανουαρίου συναντηθήκαμε όλοι και ζήσαμε ξεχωριστές στιγμές μέσα από συναντήσεις, συζητήσεις αλλά και δύο σημαντικές θείες λειτουργίες: Το απόγευμα του Σαββάτου και το πρωί της Κυριακής. Κάθε αδελφός υπηρεσίας μίλησε για τον εαυτό του και για την εργασία του μέσα στο έργο του Κυρίου. Έτσι μπορέσαμε να έλθουμε πιο κοντά μεταξύ μας και διαπιστώσαμε ότι το μοναδικό υποτίθεται εμπόδιο που είναι οι διαφορετικές γλώσσες ξεπερνιέται χωρίς πρόβλημα με την γλώσσα της αγάπης.

Ο Απόστολος Κάρσταν Ντένκερ και ο Επίσκοπος Αράμικ Φεστζιάν

Στιγμιότυπα από τις θείες

Λειτουργίες στην Κωνσταντινούπολη

Στο τέλος της κυριακάτικης θείας λειτουργίας

